

MIC. # L 1068

IMRE ESTER.

אמר' אסתר.

1777

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

❖ ספר אמרי אסתר ❖

והוא פירוש נחב אוראה וטוב אהשכנא על אגרא אסתך סאקטא וחדאסי חסי
איטא"א וחכמי ספרב אנשיי חכמי רשומי וראשיי כל נבויי ואלגיי
רביי ונבביי ונפשי הורה בעת אבבויס על סהרה ונלח חבושיי
טמא אטט/טעו שחבשט בעת ויבא טוב טרס ובעת ❖ ❖ ❖

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

03661

רבים שואלין אפס מה אה עבד שם הה"ה בנצלה הזאת על שנתרם
 בשאר ספרי הנזכרים ויש שיטתו כי כבר נעשו בראשי תבואות
 ועדיין הניח בנפשו עונשו אזה אה עבד בברור אזה תימן רחב
 אפי שהנצלה הזאת היתה צרובה אכרוב בבת פייט ועבד ושם בשנים
 שאו ית' יצאו שם ע"ג שאלם כמו שישו הכותלים שכתבו אשורה
 וקשה לפירושו דא"כ אפילו בנינאל ועזרא אה היראוי אכרוב כי קם
 צרוב איכרוב בבת פייט ועבד וע"כ אה חששו אזה ועבד כן הירא אה
 אעשות ואכרוב הנה שטעם זה ישי שאמר כי שם הה"ה אה יגור
 אה בנפיש שהיר הפק הטבע כמו שהיר בנינאל וחנני אכן פה אע"כ
 שסבה הבה סבות גדולת ומראות שהם עשתה הין וההיגות ושת וכן
 הכל היר אפי הטבע אכן אה עבד וזה אה יתכן כי הנפיש שנתעו אה
 בנפיש נלתי היר כפי הטבע וע"כ נעבר בהם שם הה"ה
 והרמב"ן אה שזה הנפיש נעשו בה"א ואין ראוי שיכרוב שמו ית' וקשה
 אפירושו כי כל הנפיש הכרובים בספר המורה נעשו בה"א
 וכן עבד וי"א שהיר בורה ברוב ענין אסת ובה יספיק והיך
 ראוי י"א בכרוב שנקרא אחר ואין צורך אלא הנצלה ואחרים אהרובות
 יבוא השוק והיך היום וי"א אה ופנ"ה הון חפ"ו ועבד כן אפי שהרמב"ן

ארבע וזה היטב אהם וכן כיון באומה הנם נעשו כחמדים כוונתם בואהם
 וזה לא יתכן שאלו לא יושגו אדם כשהוא ואלו יש וישו והרבה אלא אע"פ
 שיצאנו בתורה ואת והוא נהנה רחמים על ישראל וכו' וכן כיון שלא
 נחמנו שאלה הנה מטיב צעיר טעם שאמר על כן אה נחמנו את
 אפילו מהכניס ע"כ ובהנה צוב כי אם כוונתי הנלה הובעתהנפ
 יספיק בזה שימאם איה נהי שהחוק נכל אתההן ועדינך אה יכרע
 וכו' צד השלום הנם על יבי אמת הנלה אשה נאמנה ע"פ מהנכח
 ונה אשה הנגז על בקמת ותנה כי בצבחה גאת עלה אנדולה . אכן
 שאר הנכחים הנחבבים לא אמצא כגון צען נען סוכות ומשלה
 והנחמך אשה צבחה ורוב צושה וסרבינות ומה ויתר נראה הכל
 ויותר כי מה למ לבעת אם נשא אהטורוס את אמת או אם היא
 אשה אהיה נעבס או אם הנה אה או וכן אפ"כ אפ"כ אפ"כ
 אוה שהוביעה כי נאשר אה ישראל בקנה ביה וקבה יד עלה ו
~~והאומר~~ והאומר וצבביהם על ישראל כצנן שאנה בססוק עשבים
 ושלום בנה וכו' קושה וייתן והיה ושלום עליון עבדי הולך ומשנהואלא

אותם הכותבים אשר הם בקנה השכלות אשר פויתג אין ייבש האש
אשר עליהם אותם שאלו בעת והחוקים ואחרים שהיו צבב בעבודתו
כיון שפיראן אמת וכו' וצלה אקדוה בצון ישראל וישראל והבולאין בצונם
ובסון אבותם ואחרי כן צלו רעש גל כשישראל ביהיבה תמאן אפיב הם
פוליס שנאמר ולחם בעת וצלה סן הארץ וזה כיון בזב אבצת באושר
בבנה אצפה נשמי וכו' לאושר כיון שבנה אצפה נשמי לא כפאב
חייט והצולא שטיט היון וקונה בעצרתם כיון שכתבתי במיתק וצלה
סן הארץ וגם חייט פברק ויין ירבה הון אנאצ בישראל ובער סן הצולא
וטצוא וזה שבהמצב בישראל כממצב בבבית צימ ית' כאלו כוסכר
חולין בססונק ונתת נקמת ביב צמי ישראל כאבס בונק יי וזה בצול
בגם הוי אשור שבת אפי' הלו אנו אשור צל אשר הם שבת אפי'
כזא נחם הוטת פיבס אלא להנחם וזה והיוט הוטת פיבס זהו
בצמי והטצס כזאש נקבתם בעט והנה עגרו ארצה וזה ברוט נקבו
אצלי כזוי ויטות יבו האשור ונה וכן כמ בזב שוטת הירטצה

עתה אבטתי ישראל שיטו ביום שבת ערוכות אפנה בן צאתי בא עליה
 רעתך אבא לפני ה' הולך צדוקה כפול בפסוק ביום השביעי וכל גט אימא אוקס
 שבו שום פניה כי להון בעבור שבת אקבה אפילו שבוונתא ה' אטוב לו
 ונתת כפול אלה נען אלהים שכרו והעלבו אקבוא וצא וקמט אשה לא
 הכין אן פקולת ה' אשה צדוקה עשו וקבה אבו אהרץ אענו ישראל כפונת קטן
 וראה ואן אקווסר אלה הוביל את כי בצון ישראל אלה אמשוכים אקבוא
 וקבוא ושת בבביר הון ונתקאלו הבביר אקחט אשתך ענין ארבע אל
 בית הולק אפי שאם יעלה אמשוכים הון אהרץ אישראל אכן טרם אקבה צ'ן
 קבוא פמו אענו ענין שיער הולק אבטל אצמא הנבערה יגס ה
 הוסיעם כי כנו שאל יבי אשתך הין בא זובה והווא אעולא קאצ' כרי
 אכל אבס הראשן ענבים ה' שחטן ותמן גס אמיסה ואזה כיומ קול
 באוור גס ושת הגיע אצת ונתן אימות שנתו ותכל ותמן גס אישה
 כן אפני הין קבוא קבאונ ושת והון וקא' הול הון העץ אל תנה הון אלא
 הון העץ ה' שוא קבוא שפלת אכן באה אשתך ותמן ע' ה' ה' ה'
 קמט הוואה כמזע י גס הוואה כי כאשי קבוא בארץ אעם שהוה

והכסף

הכסף שחלקו שאפי' כעל' בפסוק והארץ נמ' אב' אב' ע' י' א' א' א' א' א'
והם ואת בני ישראל כעל' בהפ' כ' ה' ק' א' א' א' א' א' א' א' א'
בהיות ש' ה' נמ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
אב' כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

יקם עליהם כענין כל הארצות היום הזה הלאק קנר גינות ושרון איתקין
 את בכוון בארץ וישאלם ויהי יסוק יפט כי אין בשרים עם הלאק אעשות
 כפעת . אפס אם אובקים אומ אפילו יבא אדם נקל קולו וזה אא יעברו
 אול ינצלו כי יתע שחב כמשי יקרה כל הארצות אשר גברה יבס על
 ישראל כיו שפעת בעל יבוא אשר היא שולחים אדם כן יתב ובה
 היא נצטים הן אול יחשוב אבבס על חרון אפו שעה באפו כמשי
 תעקט חמא יאמר אביב אפו וחסמ . הן כ אול יחשוב הלאק על הגבר
 אשר הוא עושה כי כן אא יעשה וישוב אחור ישיא עצמותן וכאשר
 אא תפס אחת על אלה אין אעס הוצה גולת רחמי השם והנה אבוביע
 אל עבתי ישראל כי כאשר היא בזכה היא על ימי הון הלא אא היא
 אבס אחז על אלה ובה יכירו ויעזו קול התמועה הקול אשה עשה
 ה צעהם אפוא כי אול הן אבס אבס חיים בלעוס גם אא היא אבס שוס
 כל אבס על ימי תקולת אנשיה . אף כרב כי הלאק הנה הלאק אבוב
 כן כמשי קול הלאק בכיפה הנה אא היא ירא שולח סביבות . אף

אשר בימים ההם כשבח הוואק וכו' שבהר נתעלה וישב על כסא מאבות
זה שאל העם ובגן הקדש ה' שנים אשר אין סוף ואלהם קלי וקלרי
שעב עתה היו יהא מהבטחתי יתי אושרא לפי שאט אבא שבאים
שה אפניק אפניק וכו' מה שא היה ירא עתה . על ה' אשר בשנת
שאל אפניק עשה אפניק ונעם מה אפניק קינא אפניק בלבם
באשר הוואק אחשדוה קרא והגיון אה אהבתי אומה הא יבעת
כי רבות אהבתי נחמתי וכו' קרא . בענין אבני בן חקית נכאשר
קרא אל בני הוואק באהבתי אותם ונתן הנביא ושלמה אה קרא בשנת
אותם אף יסכסו עמו אלהם עבדו על שלטו וקוד כי יראו אנהם
כן יספר עליהם ואלהם ושרים בעברו ויבריתם אה אה . על ה'
אשר בהראות אה עושה אשר כי כסף אה יחשוב כי רב או ואלהם הוואק
הוואק קינא כהאן ואה יאבה כי תבא שחב כי הוא עשיר ונתיב
כשבואי בל הצען שאשר והשקיות ואל ה' אשר קם ושרת הוואק

אבויצא שהיה זרע אכזרי וחביבה או שכן שלח זה בידה ערושה להראו

העצים והשמים את יופיה וכשיאנו אפילו שהיא בבר זר והרקה כן

טעם שיאנו היה שפע היותה בת אכזרי וגנאי זה אבא ערושה ועל

הרקה שכן שאלה בוחשמה לא השיב יבו שאלו ולביתך ועל הן

אמר וינצק הוואק מאוב כי צם היות טעם נכון אסרבות ומה לא נכנס

באזניו ולא שנת ולא נח עב כלות אותה ועב הניק חמת פטם ויאמר ה

הואק לתכנים ובבירה עולה יפה אבא אל כוונת הבט העולה -

וידי פני נצב הוא כי הואק הוואק כירושה אביו בווצאי השבינות ה

הקרובות ייראו שמה יותב שיה שייראו ויסחבו השבינות הרוחנות

אנשי אם לא באו הוואקה והשואה בנען כי אם בכחו ובקבוצתו שלק

אל שבינה אחת ולרבה ונעה אל שבינות אחת ופכה אז ווצאי כל

השבינות הקרובות והרוחנות יסחבו שמה כחם כחב בשוא ווציה

ואזרו ויקנו בבחו טכני ושיב שפע הבאקה בקונו אפרוז הארץ

והוא הניץ אשרו שלק בזרוע ונה בנצק באומר הוא אחשוותו שלק

בגלל צליהם בעצב ואם באו בירושלם אלא על צד התעקץ וההכרח בענין
אומר כי ביקר האלק וכו' זה היא קטנת שאלו אלו לא נתייבב בכסא
הואוה עבד ענין אפי' שנצחוס בעצב ובזרק זה יבוא על נכון אומר
והואו אעב כח יכ' כחו שהונו וכח נרובים או בערק היראה והפחד
אשר היא יראים ומה כן היא יראים ומה נכח אבימלך וזה הוראה
היות הנפ הקבול שנק' הרחוקים ומה יקונו כמבני חרב ויעשו כל מה
שיקוה צליהם וספרי הטמא כי יעשה הואק אשה וקול אהובים
קבול הנפ כי כיוון שהיא אילת לחמו בנבואי שאי יקונו עליו קבול
בפסוק אשר אויב ארבוך אשית שבטח ארצתם כיון שהיא עבבין אילת
לחמו ואי יקונו סנהם אלהם עשו והראוי כי ישאלו היוצאים ארצתם
מזוונתם יבאו ועל כחבו כחמות שיהפך אחריהם אפי' שהיא א
אבונתם יאלו לחוס עבד או היא אלהם אלהם עשה אף שהיא באי
אחרתם ואי' איהם גם שהיא יקונו השמים אצרת ישאלו אלהם
אילו אפי' שיאלו לחמו בענין אפי' יעב שונעיק הא פלהו לחמו לחמו
האויב והשונע ואי יטו אל הבצע כי אם כמשה אין או אלא בטמ

ועל כן

ועל כן כאלו יאכלו וישקו ויאכלו וישקו ויאכלו וישקו
 בענין האור בפסוק נחם נחם באפי ועל שנקראו אלה שבגן ותינוקם
 ירבה ונה אסבות רבות על האורה כי כאשר יטבצו וילקו אהיה אחרי
 הברצו כי להם צגאים בגנן אע"פ ואחיות ואם צלואם צוהים מצד היות
 קונה מהם אמת בגנן הגן כי ציה אט שכיר אהבת יתי צמי . ואהבך צוהים
 כי אשם אטונתו אט פטו אה צדדו גן הכא צווגאי שא יקשרו עליו מצד
 אכלם בסיהם כיו שאורם ואור ימים רבים וחגרי אפרים שמונים ומאתים
 אכל הוא על רבים נעים על רבים בקנה רבים בחנה ורצו צנה אכלו
 גינות הגן כי צעה הושתה ציני הנץ שהם ימים גינאים ועל נחם
 שמונים ומאת יום וצעה אשתם בעקום שמו אשוח האוליס עם בחצו
 גינת בית הגן אשר צווגאי אה יצא עקום יות טוב אשם ועל אצאר
 עגל ורוב צוטה ואור חור כרסם אלקי אשתם אשה והשקוה כלל זהם
 או הצוטה ית צעקום הושתה אשר צעה צותי ציני ציני ציני עם צעה אנה
 יאפי ציני ביה שחור כרסם והשקוה לא אה אה הנכר כלל האכלו
 כיו שהנכר כלל הושתה יגש לא אשמי אימ אונצו האכלה כיו שאונצו

השטן וכל שאר הנפח אלא השטן אשר באמצעות היין נפרקה ושתו והוראות
השם נעבד השטן כי תחת ושתו נכנסה אסתר ונטעם זה עברו כל השטן
שהו כל בית הנקבש כולו טאנחם נבוכד נשך ועל ראש ביתו בא נפרקה חצות
ית או אפי שהשטן הוא בבר שא כבוד אפי ישעיה בליס נעיס ויביס עכ
נכרו זה שאין שאוי שטרו כל הואכל שהוא בבר שא נצי ואינש ע
עשניים אכבוד כי אחרי כלום הואכל נשאיים נעאסוס וכעוויס מה שא
יכול הציאוס כל השטן ואחר וכלים וכלים טונקם אפטר שהו השיע
כי מכמות הכלי והוא זה שבכניס היו עשונקם עשאר כל הוועם . או
יאר שצאאות צרה הכלים האלו ובמותם או נעלא בעולס זא שהו הכלי
עשו נפשות נשי וכנולא ואפי שא תעלה על בעתק כי שאין היותו יימרו
משובחים עכ הורה כמו שצולא כללם אדען או יורגם רוע היין בהיותם עסונקם
בראותם יופי הכלים ובמותם אגל ויין אפטר זה כפי הוועק כענין ואת אמת
ויעב שהכלים והיין שוים בעצמם אכן לא כל אבש ישוים עשאו היין
ובאמן הוועק אגל והייתו עכ אן אונש ענה שא שמתן הנתן לעולו אמת

אם יראה כי הרשות נתנה למטה כל אחד ביום שירצה וצאיה
יין שמארה נפשו וכלי שיחפון יוטיט יבו וינעם ויטקו וא יתביט כ
כן לכה האק אהים ולקבואים שיגחאו על כבובם אצמות כרען אוט ואים
ואתל כ אל זה וא זכו אלא האנשים וא הנשים וגא גם וטת האקרה עטת
אטת נשים ואור גם אגביה יתרון אעלה אטת נשים על אנשים בתרפיות
טובה הן בלשים וינגט וסולמט ושונם : ואען לא יתעה התמעה אגור
כי אטעם זה נקרה צויה שמות על צטת האטת סא אבדית אכן אור
בית האקמות אשר אק אחרות כ באחרו וברלמ אטת אטת
נשים : ויא כי טעס והטנות בלי זהב וכס חור כרפס וכל אהביא
אח וטת וכל שרצה אהרות אהס כ על בברים אשר ארוכל יגו סא
אם כולן איתנפו ביה בירה נעה חור כרפס כלים נעים והטנות בלוגה
אשה נעה אהביא אט וטת אהראות העמים והטרים אט יופיה " ביוס
שביצי נל אנה לא סא בעבה כ אס ביום הטביצי אונם אפיטבטאר
היוצים אבו באצנו עב אואט יפוי אטת כ אק יבז אס יוכל אצמט גבי
פיפיות הבריות באכלאו ושטאו עכ כאמר נעה הטתם ביום הטביצי
סא

שאז הו' לבו טרוב בעצן הסעוזה. איך יצא ויעלה שאלו אהביא אפסו אל ישר
העין. ותפאן בבבירו אמה אין אף סבניט א' שהיתו עס הנשיים ואין כבודו
וצמט מצותן. הבה שאז הו' אה הקצוה יבילה בה אוף יוים נובש להתקטט
עצמה אפן סתאוס בעלות ייט שאלו אהביאה יף ששאלו בעבורה עס
הסתייסיש אשה או הו' נצה אלקט אהביאה ולא עס בחותניש ונבגיש ב
בעריכה ואצטי. סבוונע לא הו' אלא להומוט שהו' או אשה נצה ונה סאונות
ואעלות האשה היפה אבא כאשה היא צוונבט גלי. נעטוט כ' אשם יב' א' ויהי
מה יהו' גזבל יופיה כשתקטט וצ' הוביע הכמה נבולט אומ רטע כ'
לא הרעה עייב וספק חרן אפ' עליה אלא וחומ בצרה בו ובקרבן ולא יר'ה
אהיותה כ' אש בבין ולגה סטיק או' ויאמר העוק לתכניש או יא' ע' כ'
שהו' אה טעמט תקניט אפיאונ' עליה עין באפו על אשה יצ' הבבה עפיו
סתבא ולא באה ולא וחומ בצרה בו בשבילו על שאז באה על פיו כ'
גלת בצת שאלו היתר שחשיבו אלוס י' ואפ' לא נפלא חיונה אלא על
אשה אמה כ' הוא יבא לתלה אפ' ונ' בו כ' אש אמה אמה

היטלח ארענך שריס רביס זנבביס זאלה אז היי זנבצס / או ויאמר
הואק ארעניס בוטו זנבס כי עס שהערה והערה והנזל זכריח שתעו
צ"ע עשה תעשו עניי חסב שתניחו הוועט שיטפסוהו יובלי בת ארע
בעצמיכס גזרע עליכס שתקריבו דינך אפס ל יובלי בת זבין או יאמר
אזיק שגרי הואק על החכמים יובצי העתים והטעוט שהי יראו תחלה
אם שיתק כפי הגלגלה ואם יראו שאין השליה כמקרה אז יוסף /
ויקרוב שפטה ודינך אפס יובצי בת זבין וזאל אפס פשו ותבטאפנס
אחרי ונבטא אפטה ואחריה / או אפטה שגרי שאז יביט דינך /
על עהבין ויקרה הבין אט ההר / אזא גרי עליהס שיביט ויקרה הבין
אז הוועט כיון שהוא בבר הואק / וזא כן בבר הואק אפס ל יובצי
בת זבין והקרב זבין זנה טעס סג"ל והקרב זאלו או אפטה שהוא /
נשנה טעס זנה זאלן דינך כאשר יראה בעיניו זאל כי חת ונקה /
יננוס קדוש כן בבר הואק אז יבינך הואק כי אס יובצי בת זבין או
אפטה שיאמר הואק ארעניס כי עס שנה בבר המגע או ווי יאמר בה
אנה אשר חת הוועט או יאמר זבין דינך זען אז יקרה אהס נעק כאשר

היה כבודו אלהים ע"פ אש נזיר ואושר שתעבוד ויפנה אדם ל יובלי
בית ובין * והקרב אשר ^{הכונה} מה שאם אשה והקרבנים הוא שבה
ואם בית שאם הוא שונים כי לא אחר קרבנות יותר מחקירו עם האלק והוא
כשה הבין נתן כי היה קרבנים אל האלק ויבית הבין על ארבעת
כמאמר ורצנו אל האלק ובסת ויהי סובב בניהם ולא תאמר חרפת
בנה ע"פ ויהי כעסו עשה עני האלק כי אע"פ פאט יצברו אכבוד
ויבין ביתו בבעל יובלי בית ובין בפוספי ומאמר היתה באטאטאול
פית עתה אע"פ ואם אשר פתח כי הבין והשל ממך שאינה פתח
כי היתה בית אלקים ועם הנשים בשלחן ואם ארונה לפי האנשים
כאשר הנבואה לא יצדקו אחר פתח עתה אע"פ ולושה הוא הבית
והנשים בבית האלקים כשרה בבר פיה ואם יחשיבו אהם בבית
כאשר יראה הן בבית האלק נחמן מהם אמרן ואם יחשבו אכזבה אע"פ
הן עם היותן עין שבהם אע"פ שהם שינתם האלק ויטובו בביתו ומאמר
בעצב חמת בעקבו ויקן ויאמר אמוכן לא על האלק לבדו אע"פ ולושה אהם

חוטב כי להיותם נקובים אליך נחוש על כבודו אבק אכן יבנה כי אין
 גם בשום צורה שיבטע אהבתך והצלתך כי אהבתך וצדקה שטעם בלאק
 אבדו כי גם על כבוד כולם צותק אגף ויאמר אנון אה על השוק בהיותו
 הוא שאק והיא הצורה אבד בסתם צותק איען תמסוב מאתמ נסתי חרבות
 כי היא צותק אק בהטל השמים כן ראוי שתקנה חרבותי בסתם כולם
 נאמר אחרת אפס כל יוצרי בט וזין וגם אתמ נפלי בנטרום עליה
 נחוש על עלבונך והלוי גלתי אבדו נאה כי היתכן שהשוק שחל על כבודו
 והוא יבטע ויטאל כבוד השמים . או אפסר אומר צוד אפלע
 עת . כי לפי שמונן ראה שהשוק אהטע אהצלה אמה שאמר צדקה
 אצטנח בעלפה ומה כלומר ששאלתם בחימת רבות אהצלה
 על היותם אלה ב היותם ומה אגיד אכניס ק אה אהצתם
 מאמר עם היותם שאק הוא על שטח אהביאה ביב הסרוסיס שאין כ
 כבודו אבא עם ק כי אה שחח אהצלה עם סרוסיה או סרוסי "
 אלא ביב הסרוסיס הנצחיים אפס סרוסי השמים אשר באו עם
 נשוחתם תתי אהבצ סבות האלו או בט עונשיה היא ערתי תבאו

אך תתנו אמונה אלהים בברכה אנתם הן בברכה שאנה איתן
עלתי על אלה והולכתי בפי שאנא אק להביאה כחו שאנתי אעל אצא
וחגמ בערו בו על כן נפץ ואמר א על האק אבזו טרם שיענה החכמים יובצי
הענין או יובצי בטובין ויאמר א על האק אבזו עותה כלומר בקונאק
עבר נטן ענינה אורות הסוסים כענין א אבבובק נקע כ אס על
השרים אית שמו עליהם אק אצי שהוא עבד ונטעם זה אין ראוי
שישם האק ונקט שמו שום טענה אלה אק אס השרים יעברו
על כבובם ויחלו אק בעק כ יל בברכה שאנתי השאנה על
הנשים ויגזו אט בעליהן לפניהם לעיניהם ותאמר מה איתם ומה שאנתי
כי הוא עבד ואתם עבדים או ומה א יאק תמצא אחר כי אס טיקונו
עליך ויהי אק לכן הוית אנתם אבנה תעצו עמות ונא כי ילא בברכה
השאנה לאמר יתביהם בעולם ובפרט בפי הנשים בברכה שאנתי השאנה
ונקרא אק עבד והיא נעשתה שרה וחשובה ונא בברכה השאנה ונא אומר
בברכה ונא כי בברכה השאנה ילא על הנשים להבנות בעליהן

בציתתן כ' תצוה אהם הואק אחשוש עם היותם שאק אנה להביא
את ושת הענה אהתם ארצ' וא באה לושר והיא אז רצתה אהא ו
ואפכו אטעס שהוא עבד אנה איק נבבד אהכס אהתם עבדי העבד
נצא תצוה שתפני אהן סבלת אהאש לנא אהיהן הבהר האצוה עבד עונבן
בשתהן וארצוהן אנה והיוס הענה לושר ביוסנה תצוהתם היות
פרס ונבדי אשה שצו את בבהר הענה לושר שתראה אק עבדי והיא
על' אעלה ראש תענה בת אהתם ונז התרבה והבנין אשה שצו ו
הבית יאשרו אל שרי הואק כ' ופ' בנין ונלל זה אצוה עיקר
אחשוש היות עבד לושר אהעולס ונא ונלל אהן אה ירה הואק טובו
ותיו ואשר נפשו אה יחשיבן כ' אהתם אהא כ' אחב העבאות ונא
אם על הואק טוב לושר אה ירה הואק אהיות שאק ואנעת טוב ושאוט
ה' בנין צדיק ש' אה בבהר אהתם אהש ואה יבין תענה ויכבד בבת
פרס ונבדי ל הענה אשה ע' וא' אה הואק ויחול על כבודו
אשה ואהבוא ושת כ' הנשים אהם הואק אהא אה צוה עליה שיהוא
ע' אהתם ושת אהתם אהתם יתן הואק אהתם אהתם הטובה ונא

לומר אני שצאתי ושאיותי באה וציה וא וציה וציה וציה
כענין הנה שמונים בסוף האק יאק ובא נשא וציה וציה וציה
ביתם ציה ואצל הנשים יתמינה וציה וייטב הדבר בעיני האק
והשנים כראו שבערו צובקות ובצט דבר או עם היות שמונים
נטן שבעים ויחיש בעט רבים והיא מהראוי שיחקה ויבצ האק
אפי חכמים ויבציו אם יאמרו קאם קעוהו ויסכנו בעצמם ציה
הוביצת הכמה כי ציה האק כדבר מוכן ולא פנה אל השנים
האחרים כדבר זה בצט ^{הכמה} אונם ובארי הונלה אמרו
ברק אחרי עליה בטח הרשע הזה להשיג אל האק נקבם סיקלו
חבירו היות נקבים אל האק בצתם בזין זה ואמרו כי אלו הן
ראי בט האק הילי ושבבים האסונם בואכות נקבם שימאק עליהם
ואן כיון שנתחילה היו שנים וחשובים צב בטח באק שאי נקבם
בזה ציה ואם אמר כי לזה צנה ואמר לו אבונם האק אתי
אמרתי כי בטוב התבוננתי יתבונן שהאק לא אחרת בציה יאן
שאלתי ואצנה ביד הסרסוס ואן שאלתי כיתה לזה אעשות אשיבך

ואמר אק כי לא על הוואק אבזו צותם כשיואנן ולא באה כי על השמים
 צותם על אשר לא צעתם מאשרק כי כבובק כבובק וראתם אהסאחוס
 על כבובק ועלן נקט ואמר בבינה שם בפט טאס אועק לא יבשואה צעט
 צאתו ונא ויאמר מוכן לפט הוואק והשמים איה יספין בנה שיאמר
 ויאמר מוכן תעוטי כי ילא וכל אנה שהאריק הבמאם כבובק אכארה
 אכלי טורק אימ אלא להוביצא כי שם פטו היטע הגה אקבה ויאמר
 אלק אתם חושב כי לא צותם וחטאה וטא אלא אק אבזק אאן הווא
 כי בורוב בק ערה על כל השמים ועל כל העמים שתיביס טאס כאתב
 אלוש כבובזו ועלבות כי ילא בבר הגארה כי להבנות בעליתן שמתארתם
 אפי אנה לא תשטע בכבוב אככפ ונה היא נקולט הוואק זה כי ענה
 אפוא לפטו אט וטא ולא באה ועטע כרמיה והצליחה והיוס הגם
 בעליו תאמרם אט בבר הגארה אל שמי הוואק כי אמילו אנשים הגע
 עלמק הוואק וחשטו על כבובזו אכן חס על הוואק טוב ע"כ אנפ הש אמה
 כפי זרכפ כי אהומא שה וחשוב אפט מאק אק צליהש ע"כ השיב
 ואמר אתם נתי התצלות על שואונן על אשר שלחת בענה ביד ה
 הסמיסוס והשמים אין ראוי שיטעחו אלה כי ילא בבר הגארה על

כִּי הַצִּיּוֹן אֲבִיבֵי בְּעֵלֶיךָ בְּצִיּוֹן וְאֵלֶיךָ יִשְׁעֵי אֲנִי אֲנִי עַל שָׁמַיִם
אֲבִיבֵי אֲבִיבֵי הַסִּרְיִים אֵלֶיךָ יִשְׁעֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
בָּאֵל וְאֵל יִשְׁעֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
עֲלֵי אֲבִיבֵי יִשְׁעֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
לְאִשֵּׁר בְּגֵה הַיּוֹם הַזֶּה בְּצִוְיֵי הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ
אֲנִי כִּי הַיּוֹם בְּעֵלֶיךָ הוּא שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם הַזֶּה
הַחֲסִידִים הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ
בְּסוֹבֵל וְכִי בְּיָמֵי שְׁמֵרֵי אֵלֶיךָ כִּי אֲנִי הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה
שֶׁלֹּא וְכִי אֲנִי עַל הַיּוֹם הַזֶּה לְאִשֵּׁר שׁוֹרֵת הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי אֲנִי
כִּי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
וְיִרְאֶה עֲלֵיךָ שְׁמֵרֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
בְּצִוְיֵי טוֹב הַיּוֹם הַזֶּה אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
עוֹבֵר אֲנִי כִּי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
וְיִרְאֶה עֲלֵיךָ הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ וְאֵלֶיךָ

שא לא אלא שבתא בבבזיון ובקלון ולב נראה ושת לא צופי ואחר
 היותה לפעק אבותה כלומר שם המלכות אשר היא לא זכתה שתקרא
 אלה כשם ימך המלך וישיש שם זה ארצות הטובה אשר שמהיה
 טובה עצ האותה מה שנעשה לומר או ולא יעבור ישוב אל שם
 ויכרה בבת פריס ולא יעבור הכותב כי אם כה יאמר הרגו את
 נשתי על אשר שאלה המלך שבתא ולא באה ולא יסייש ויאמר ביד
 הסביסיש אלא סלש ולא באה נא ולא יעבור אשר לא תבוא או
 יאמר אפילו שירבו עליה מתחננים לבקש על שם האבטק אל
 יכנסו בבדיהם האונק אפילו שבתא לפעק ולה יש בעבור אתנחת
 ואשר לא תבוא הוא ז"ל כלומר ויכרה השמות וענשה ולא יעבור בבה
 אתור עצ המתחננים ושם שבתא לפעק גם עתה ששך בעולי אינצק
 אשר לא תבוא טוב לפעק אלא וזכרתי ימך המלך ארצות אשר תבוא
 טובה יתק אשר ואולי כיון בעצמו שלא תבוא לפשו לפי שא יביט אל
 ופיה ויכחדו חסדיו עליה אלא אשר לו ועל ימך המלך לא מהצופות

אדם ואדם שנתן ברכה לזוהי וזוהי הטובה שנתן ברכה
 בתקן וזוהי ברכה היא כי שנתן כבוד אע"פ לזוהי וזוהי
 זכות אע"פ שהזכות גדולה ובחוק הוא כי זאת רבה יחזור אל
 כולל ארצות הזכות או יחזור כי רבה היא אל הכתם לזוהי
 שנתן הכתם אל הזכות אם לא היתה ראוי שתעשה ועצ
 היתה זאת הסיבה שנתן הכתם או כי רבה טוב אושט
 והם שנתן הכתם וזוהי או ישוב אחור כי רבה היא הזכות
 ועצ נבירה בעבור שנתן וזוהי וזוהי שנתן כי כל הנשים יתן
 יתן אצליו כי כשיה תעשה האשה על בעלה שם שהיא בת זמנה
 אך הוא ישיב לה הטובה את שנתן ועל אשה אם שנתן בעל הזכות
 נבירה וזוהי הזכות בעצם הזכות והשנים בעבור שהעצ כולל
 אולם וכל הזכות זמנה אבל אם נסבר שאם שהיא אחר הזכות
 יתן ואחר שנתן אחרת וזוהי הכתם והזכות עשה להפק כי
 בתורה שם שנתן להיות לזוהי שנתן בזמנה ואחר הזכות

החלה עזר ייבשנו או נערוה ולכן אור כבוד לא אור בבר וכל יקו וישאל
 ספרים אל כל ודינתי הולק וזה שצטת וישת ואת אשר טעה צויה
 וצין יהיו כל איש שורר בבית אכל או שבת יהיה כל איש שורה
 בבית כי אין כבודו זה הכבוד כי מי הוא זה ואיזה הוא אשר אור
 שורר בבית ועס זה אור להיות תעשה בענין בעבור ואור שאל
 האגרת ועס זה כבוד יהיה כל איש וכל ואור וזה כל שם עמו לפי
 שנתן כל הארצות האלה הוא להיות הנשים ספרות כספרות יתן
 ועבד את אבאמן כמי והבזו עבדתי הנשים אלתי חסופי שגרות ה
 הארצות האנורות ועל כן כון שנתת היות שכל או רצתה אמת
 וצדקה הטוב בעיני אלים ואדם ע"כ עזר שהאשה תהיה כנפול אמן
 שנו אל בבר שיאור זה בעלה ולא תצטת כל שם צויה ויהיו תבית וזה
 כיו ורצו כבשים כבדים וזה שאלו אל כל אביתם ואביתם כנפלה
 אפי שא יחשוק נצח וצק וצק שיתרכו כולו אבית אמן הולק
 ולאבו כולו אמת ויהיו כל שם אמת וזה כבוד אחרים ועס זה

וְשֵׁנִי וְעֵלְיָן שִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא
עֵץ כֶּמֶס אֶלְעִינִי וְעִינִי כִּכְתָבָה אֶעֱלֶה לֹא יִשְׁמַע אֶת אֲשֵׁרִים -
וְהַפְּסִיחוּ שְׂרָפְעִים כִּי אֲחַטְּוֹת אֶקַּח בְּכִיפָה וְיִיֵּאָמֶר אֱלֹהִים
תַּעֲשֶׂה אֶעֱלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ אֲשֵׁרִים
אֲבִיעַת יְבוֹשׁ לְהַטְמִיחַ בְּרִצְוֹן עֵץ וְהוּא שִׁינְיָא וְשִׁינְיָא וְשִׁינְיָא
אֶל הַפְּסִיחוּ שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ
שִׁינְיָא וְעִינִי וְשִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ
אֲבִיעַת הַעֲלֶה כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ
יְבוֹשׁ אֶתְמַלֵּךְ שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ
וְעִינִי כִּכְתָבָה וְאֶלְעִינִי עֵץ וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ
הוּא אֲבִיעַת לְאִישׁ שׂוֹרֵר בְּמִקְדָּשׁ בֵּית כִּי אֲשֵׁרִים יִשְׁמַע אֶת אֲשֵׁרִים
שִׁינְיָא וְעִינִי אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ
כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ
אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ אֶתְמַלֵּךְ
כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ כִּי שִׁינְיָא וְעִינִי הַעֲלֶה יְבוֹשׁ

עשה שאין לה טעם וטעם הוא זה הסבות שאמר ואת אשר
תקח עמו בלי עון ולא את תבלי ויב אפרו או נקרו יבניו ואת
טעם נקרו במלך טובות ויבתי ואח"כ ויפני המלך וינקב נמ
עלה ונקב אז סבות א"כ אס ישא במלך ויפני העלם ילדו אומ
ועינו וזא שיעניו שיקב את כל הנקרות שיוחסות וילתו ויוחסות
וכאשר יראו השמים והארץ כי אבן עזים בזה שאם שא
במלך פניו אפניו היו בעצמם יביאם עב יבן אבן יבן חנה אפני
כי ושת היתר יבתי מאר ויבתי מאר ואפ"י יבאנו היות יבתי
שעולם לא ישקט לבדו כי יאמר יות יבתי וזאת יש אלא שאם
ועליו שם ה' כוונת היתר אלהי אמת ויפני השמים כי
הנקרה אשר חשב בעינו תפוק תחת ושת והאחרות תפניו
ושתי בקרן אמת חיות ולא וינקב את כל נקרה ה'
אמר וינקב את הנשים וצ"ל ויפני המלך פניו שיהיו פניו
ושואים כל הבשר אשרן או ילדו האנשים במלך ולכן ויבתי
בעיני המלך אבן או בעיני השמים וילתו כן בטעות כן שאמר

או לא נפל בקרא' עט ארץ ועל לא אמה ויעט צבדיהסאלא ויעט
כן אכילן אהאמה וכו' . . . איען יהובי בעמל' אמרו נני איה
יהובי ויעילנו יעניע אלא ג' אנו היל' מיהובא ועל אביל היל' עמילן
וכוונת' קנה אהרות נעל האיש הטלס כ' יעמח אמיל ואנו בעל'
בהיות אהס כן עמל' עניל' בעל' ועס היות' כ' מוט' אבקוט היל' לו
הויה ונא איש יהובי היל' ועל' טעמ' בעיאוריל' למה אשה
נראתו חיבושי' מה'ס חסן אצל פסוק וילא יענק' עבאר טב' עמל' אנו
והא ענה חסריס ענה נעליס יל'ו אלא כ'טק טהיל' בעציה הוא הובו
הוא הברה יל' עס וכו' וכן ורעל'ן העניס וכו' וכו' עמ' בעל' עני
הקני' העמ' הזה כ' לו א' וכן אס יענק' יל'א יל'מ' ורענק' אס יל'א
ואיק אמרו טכ'ט יל'א עס פ' הובו ועוב עה טוונט היל'
אב'וט עס החסריס והנעל'ס וכו' ועוב בעמל' איענק' טהיל' צ'ינ' ו
ויל'א סאי' שייק טפ'י אמה כיון טיל'א יל'א הברו עמו אענ'ס בעל' עני .
טהיות' אשה ויל'א עמ' ויעת' טבה עמ'ל' איהובו טעלה ועל' עמה

איק

איק אדור וכן ותלצאן הכתוב אין זהבין זה צריך אדעט הבזא כנעט האור
אדעט כנעט אה צ' האוטת פרו אים יהא אה צ' וברכט אים השתאן ה' אה
עצמא פרו כ' ובראי אים יסרו אה צ' תעסכנע זכאוס צ' ע' אה ש' זה
אז' אה ע' אה ש' אה צ' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה
ע' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש'
אז' אה ע' אה ש' אה צ' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה
ע' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש'
אז' אה ע' אה ש' אה צ' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה
ע' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש'
אז' אה ע' אה ש' אה צ' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה
ע' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש'
אז' אה ע' אה ש' אה צ' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה
ע' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש'
אז' אה ע' אה ש' אה צ' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה
ע' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש' אה י' אה ק' אה ו' אה אה אה צ' אה ש'

כִּי הַנֶּקֶד הוּא מִשְׁבַּב הַאֲדָמָה וְיִסְבֵּיץ אֹמֵר מִנִּי בַעֲקֻרָה וְכִיךְ מִיֻּלָּד
עֵתוֹ הַזֶּה • וְהוּא הַבְּרִיָּא שֶׁאֵין בָּהּ אֵינֶנּוּ וְהוּא אֵינֶנּוּ בְּאֵינֶנּוּ
אֵינֶנּוּ הַיֵּרֶךְ קָאָם הוּא בֵּן כִּיֵּן מִגְּרִיבֵי הוּא שֶׁלֹּם הוּא לֹא מִשְׁוֹן
וְנֵם אֲבִיו לֹא אֵין לִפְנֵי כַּעַם יִשְׂרָאֵל אֲבִיו אֲבִיו וְלֹא אֲבִיו לֹא
הַמֵּת הוּא וְאֵין מִשְׁוֹן יִשְׂרָאֵל אֲבִיו אֲבִיו לֹא אֲבִיו אֲבִיו
לֹא הוּא מִשְׁוֹן עוֹלָם • וְהוּא אֵין הַנֶּקֶד וְהוּא אֲבִיו מִנִּי אֲבִיו
לֹא אֵין • עַם הַנֶּקֶד הוּא הַיֵּרֶךְ וְהוּא אֲבִיו יִשְׂרָאֵל
אֵין הַנֶּקֶד עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְכִיךְ מִנִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל הַנֶּקֶד עוֹלָם וְהוּא אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו
מִנִּי אֲבִיו אֲבִיו עֵתוֹ אֲבִיו וְהוּא אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו
שֶׁלֹּם הוּא אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו
כִּיֵּן אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו
כִּיֵּן אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו
עַם יִשְׂרָאֵל אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו אֲבִיו

אשר בקנה ובזנה טובות ע"כ אנה או אלה או אלה או אלה או אלה

היה השלם השלם אשר שאלו ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

ויהי בהשמע בארץ הנקלה אשר כי היתה הנה עמך טעם אלה

כי זאת הנקלה אהיה חסד וחסד אלה

כי היתה הנקלה או יתעב עם עלו וטעם אלה הנה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

נחם אלה ע"כ נקלה הנה ואלה אשר במחן ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

הנה ע"כ הנה הנה ע"כ לא היתה האוה אלה חסד

אשר אלה היתה ע"כ אלה ע"כ ואלה הנקלה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

טעם אלה אשר ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

הנה ע"כ אלה הנקלה ואלה אלה ואלה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

ויהי ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

אל הנה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

הנה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

הנה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

הנה ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

בת צדיק צדיק וכוונ סלה עליה זכרני אשה לא תקני אפי
 טא יצביהו עא זמ כן היא גברה עצה עוב וכטה לנוראוס
 או אבא אהסוק או בקעה סיבואו ענה טחין וקוויס . או
 סיבואו אה תפיונה אא כאשה יאנה אההן אפי טא תקנה
 וצאט סיבין טאא תאנה כינה טאא בקעה אבא ענה אפי
 אנה אשה זא אפי טאא היתר נאבט זא יועיל גברה אנה
 ונפי אסר נאא חן ונה תעא טאא תענה אה אא פנים
 ונאנה ויאנה הווק אה אסר קאנה בערק הנקולה ונאבוא
 אנה ניאנה הווק אה אסר על הנשים קאנה יור נאומן טהי
 ננה נשים ינקות ותטבות בעיני הווק ונאא חן ונס לנס
 על פתולט והוא קפול אלו הנו הולב אעוס טעס בעולה .
 טעס טעס בעולה . טעס במא טועס טעס במא ובהיות
 אה בביאה א תבי טעסי עכ נאנה בעיני הווק על במא
 והווק בעצמו ביבין נאנה אה טעס כה אכוח בראשה ו

ואמר ויהי כי תחול וישראל כבודו יפה וימלא כבודו כבודו
אשר ולבדוק כי טעם חולו וישראל כבודו אשר אהבנו על כל צדקה אשר
על היעשה חלק וישראל ואלו אשר אהבנו וישראל כבודו אשר אהבנו
בזו נעשה וישראל אשר חלק חלק אשר אהבנו אשר אהבנו
כבודו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
והנחה לבעדות ענינה שיעור הכתוב והנה אשר אהבנו אשר אהבנו
וישראל אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
ובהקשר בתולה אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
כבוד אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
זה אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
ובהקשר אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
הוא אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
בשני הקבוצים האלו שנגשו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו
הוא אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו אשר אהבנו

אלא אהיה אלהים ויהיה במוותי בצלותי ובעונתי כאלוהי חיות ואכן
 עם שאר אלהים ע"כ נבדל שנית לרצות ונרדף יושב במער הבוק אראות
 מה זה וצלוה זה כי אה הטיג אבצתי מה טעם הנקוץ ואמר אין אסת
 ונתי אפטר שהוא נתיני טעם כפי ש"ל כי אין אשה שתנתי אלא ביהק
 ובהתם ולקווא אבה טתאמר צאי זה עם היותם עכ נבדל עם שנית וע"כ
 אין אסת ונתי אצלם שכוונתם ובנשיתם זאת היותם טעם וטתעך הגוף
 ונסט שגרבתי למה צויה אשר אה תגיד אה היותם אפבור שאמרן ואפי טאנאמר
 כי בעתן זה היותם צוטה שאמר גרבתי אפי שיש אה תעלת אה טעם אה
 אכ"א ואת שאמר גרבתי צוטה כמש היותם באפנת אה כ"ו טעם היותם אה
 אה היותם שוכרם צו בקרו כן היותם צוטה צותם עם שהיותם בקיור הגוף
 אה אנה שחיה בעצמה וסניק איה ביונים ההם גפס טקלן בעצם שנית ואוה
 טעם נציה אחרי יות בעיטו אכן סבה הנכה שיתקלף הגוף על שם עבדיו
 ופנה יקניו אלה יב ויבצ הבכה אגרבתי ויקל אסת הגוף אשר באמצעות
 גב היותם תשועה גדולה אישרא ביונים ההם ואסת נשאה קן וחשב יותם בותחלה
 אה ערבתי ואפטר שמה טקלף בקלן ותכס ה"ל גפס שיהא טקלן כבוד אגרבתי
 היהובי וזה אשר אגרבתי יושב במער הגוף נלתי בקלן ותכס או טקלף הגוף

עושים עם כל אלה ויבטלו אשכנז חריון אפוא על הוואק ומהיום ארבע בשער
הוואק נבדע הדבר אלו וזאת נלקח או יחזוה אבנמן ותכס של א' נעקצק עס גרמני
וטעם טאגה או יחזוה הנקצק אה הוואק ש נעקצק עס בנמן ותכס ועס גה ויובע
הדבר ארבע וכל וסגיק איה אחת הבכרים האלה נקלו וכל אזה שבוין שראה
הוואק טגצ' היינט ושרט אנה אסת והלואט גזוט ע'נ' נחבבה במסעות
ויחיון וזהו שנקנך אחת הבכרים איטבה אחת געטה בנמן ותכס או אזה
אחר הבכרים נקלו אגביות כ' טרם ערה לכן הפואה פיה קלוגה אחר /
ש נעקצק אסת בעיט הוואק אס גרעה אס גזה שהלואט גיב בנמן ותכס
אחר כל זה נקלו הוואק אהן וכל זה גאט א' אען הנקם שהלן ע'י אס נקבה אלו
אבה טק שראו כ'ו שהל וטעם נקלואט ונקלואט אסר נקלו הוואק היה
אפי שבעבורו בער אט ושרט היטערהגן העולס וערה אקחט אט אסת /
שהלואט גזוט ע'נ' נישם אט כ'סאו ג'ל כל השמים אטה אט כ'פוא /
היה נטון שבהם ובעבורי המעלות טעטה אצק ע'לה ע'ל ק'ס ואהלוטנמן
או שרה וועלה וכל עבדי הוואק אטה בטערה הוואק כ'עיס וטעמוים
אהן אפה ורבע או יכרע שהוא אהסתמות ל'טו אסיס אה' ווא
שסתמה שהוא נעמע הראש שכל ברק העבדים ורבע או יכרעה

ואת זה א"כ ג"כ כן למה או לא אמר אהס כי צטאו אלוה בחושבו כי ב
באמצעות גזלו זכה אמת וידיכי שיבצ כי או כן הוא ר"ל אבצת
אך יפול בבר ע"כ לא יכיר כי אחר גמיר חפץ אז ויאמר עבדי השוק -
במה רבה ובאטק תממש כעורה זאת ויאמר וקלם נתיחבו
ויאמר אהבתי ע"כ מאת נבוא היה אק אהשתחוות בעבור שהוא גמיר
השוק וכוונתו לא השוק הוא שיכבדו לעבדיו ומהבתי אהבתי או אמת בבר
אהן ע"כ שהתכו או פ' עוים רבות וכאשר הוא שאה השנה אבקרובם ולא -
החשיבו ע"כ ע"כ באפס ויגבו אהן ביק הנקה למה שצטאו עם אהבתי
ונקה חששו על כוונתו ולא השנה צליהם וכל זה או אמרו ככוונת אהר
אהבתי אלא אהמות אפס בעבור שהוא יהוה לא השתחוה או ואם יקונו בעצת
בוואו שמה או בהגרת שאה השתחוה אהל ונא אהמות הולכטו בברי
ידיכי כי הנקה אהס כי מה שאה השתחוה או הוא יען שהוא יהוה או
אהסר כי בטוב אכוונתי אהרע אהבתי האשינוהו אהן כי הוא יהוה ואה
או השתחוה או כעוהס אז וירא אהן מה שאה השנה וראה עבצתי אהנש

אחר שמזע אלו כי אין צרכי כירצ או אז ציין והקיס וראה כי אמת
אשר וישאל הן חשה ויבד בעיטו אטח יב בעצבתי אבדו יצן שהקבו
או את עם צרבת טעון סא צרבת היו היהובים ויקנט הן אהטגי
אמל היהובים כי אשר בלבו בווזאי טלם הם צבעת ווסקת
צרבת סא אהטקוט אפסו תמט אשר הם יהובים או אפטר טאוו
כי הקבו או את עם צרבת ואח"כ חזר ואמר ויקנט וכו' צט צרבת
אהובי צט כי הו לו אבוב אטח יב בעצבתי אבדו בטמבו שהיל צרבת
עצם ואווה חטוב אונם כצטי אשרו לו שהיל צרבת היהובים
והיהובים היו עם צרבת אז ויבד בעיטו אטח יב וכו' וצ"כ בקט אהטגי
אבלם בעבור היותם עם צרבת בחבט הראשון הו אה אטא
והצק אהיתם ציב . וא חטט טגא יתרט הווק בינ בינ וצוב אה
הובי צט שהיו בטנפ טנפ עטה אצות אטטורט צוב צה כוונת
ובצט בהפול כור כי תנע הורה או קלקל כחמור הוא הקול .
אצטין כי הן ברטצ היו לבוק אמ אסת הווק היתה צרבת היהובים

אם או וצ"א נק"א וזכר אלק רמס"א אכן אשר נתן נתן הוא הטוב וצ"א האמת
לנתן הנצ"ב וצ"א אלק הנצ"ב ואלה הוא שאלו הנצ"ב הא' צ"ב הוא חז"ב
אשר וזהו הבור' דה' חז"ב כמ"ג י"ה מילוי אדמות אמ' י"הו ג"ב ג"ט י"ה
אשר שמו' הו' אור' וטע"א הבור' אפי' שבוע"א היתה אבדחא ואפ"ם איש
אלו איתן י"גא הוא הנק"ל כ' הוא י"הו הבור' והנק"ט אד"ק א"ל דה' א"ל
וא"ל הבור' אפי' שנת"א בצי"א ש"הו י"ב היע"א ואין ק"ב כ' ב' י
א"ל ש"ל ש"ל ש"ב ונ"א הוא חז"ב לש"ו הבור' א"ל הבור' או חז"ב אשר
א"ל ש"ל הוא ש"ל ונ"א חז"ב ח"ל אלק י"אוי' טע"א אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

אפי' אפי'

אבותיך אל יאמרו ענין היותם מעל נטות וזריקות אפילו בניהם עמהם ששעבדו
אינך רגור אותם מן הצואה כי מה מעלת יש לך בהם ואל תאמר איך
אשר עבדו מעלת מה ענין ואם על הצואה אבד מעלתו וצדקה
יטהר אבדו ועיניו אפילו כפר כפי אשמו ואם אהבתי הקדש ויהי אפי
שהו שהיו נכבדים ביעוש האל ואף שאם יתעב ויתעב אהו וצדקה
היהובים אית הנה לא שפירט או הקדש ויהי כי הם בכרי הנה שגור
טבחה או שיהי צדקה והובים והוא לא נעל לך ויהי כי צדקה
הוא וסופר ויהי אם נעל או יתעב איתו איתו שגור
שלא וקדש איתו שגור ולא איתו והובים איתו וצדקה
איתו כי נעבד אש וצדקה וקדש איתו והוא כי איתו כי נעבד
על ישראל וצדקה איתו והוא שגור איתו ולא ויהי איתו
ולא ויהי כלא איתו והוא שגור איתו והוא שגור איתו
כי אם איתו איתו שגור איתו כי איתו איתו
בש ויהי איתו ויהי איתו ואם איתו איתו איתו איתו
יאבדו איתו איתו והוא איתו איתו איתו איתו

אפי טעלה יום בראשו וגא' והבית נעמ בשוין הבירה אפי שהאק והין יטבו
אמא והציה שוין עבוכה קאורי היו עבוכים על שא נבל על אינה עס י
נעמא האקווי וכינעפה הקצירה כשעל והציה שוין קבלה ושחה אהונת
על קבלה הבטחה טאלפי שהיה הונס אמר בשוין היו אצטויס בקרק האוצות
עס קלנה עבוכו ובאין על הצת ושחמו וקבלו בטובתם וקודד כ"י ידע
אמר ג' וכן הוא יבל וכל השאר אז ידע . אפי היום יקוים אופר כי אמת היום
היא עוסק במחמה ואי יבצ בפי כי חס בראות שיעבאלה העיר וגא' עבוכה
והיפוי יבל אמר בהבין כוונת הכתוב וישל יתני יארן זה כי נס שס י
קנה וכן הוא שאל וכל השאר אז שאלו וגא' ח' זה שווקה שאלו בקל קאורי
שניט אבו אבא תחת סוף השכונת והשינו קייצטויס סוף וואחשת עמאק
ונעמא טאלא קייצטויס סוף כשעל שאלו ערוס ור' אמר אעגלטה היא
כי אז הרקום אזא האישוס ואגרבה כשעל ויגע בק כל התשלים יעוב
קנה ששה ג' און וואחשת עמאק אצל כל אשר עשה אלהים . ועוב ג' זה
אז אמר היא כן צדיק ותמ צשה . ועוב ג' אז כל אשר עשה אלהים אעשה

ואישראל בשלום וישראל שיהי אטו עקבים נחא אונם אגסה ויה עשה כן אהיו
הוא באסורים ואיך עשום קל עשם צדיק צדיק אט אונבלי וצוב צעויות
בהיות שחונה ואומר כן הולך ה' אטישראל וצוב אונאי נכנס בשם אלהים
ולא בשם הבורה אונם בא להורו את העלות נבולת יתרו אטיהבין
ויהי הוא זה שא יגלו וההימ רבים כיהו והוא שיהא בשין שכל הטוב
כיהנה אט עמם נסא אטיה והאוי והעוה כן עיצוטיים סוף גלעור
שישראל הקימו והטאונו עולם אלו הים בגט שם הנען לעי רובט ואילו
רבים שיהי יהוא הנעם ואגרי העובים במקום הים הוטיעט אלהים כקאו
איי אטי עש ער עשה צדקם נס ופא וקל אהם הים אונם בקוחות
צדק אט נכטה אהם נס שא ה' ישראל זכאים והאויים שנצטו ויהא צדק
ויהם עם ישראל הרסו ביום שפלו יביהם אן הגמט והאוי צדק בנעטפות
שטאו כן שנתעו חלו אכמה ויהא ויהא אגרי וילא צדק ויה ער נעטורה
אבא אלהים עם ישראל כיהא שנתעו בכים צדקם על השטות וכן אע
שיה אלו יבו יתברק אהימ ברומ שפלו ער עש אלו ונעטו וסר כן

והוא אלהי רבים ויחלוט יהושע החלוט והתע רחוק ואח חס הנקה על כבודו על בנה
היות געט אישראל אג באותם העת כאסור ועצבו אבוח בוח טעכיישראל
ויטטו עלט נישאמו אן העולם ואג עם הנקה לעצמם רבים אמה אמה או
ואשרו בעיה ובעיה איגמ באשר תקבה יב געטס יהוא עט בם ראה
תענה אט געט עולם ובהן יתו געבא לענה יתו כי טעה ישראל אונס אנס
עט אהם פ וראש א יהל האונס ומוכנס ומקוננים א נעטה אהם פ
אך טעה עולם עולם א וט עם הסוף וילך כי עטה אבשר אבשר על ים
אבלה אהסו ואלטעו על עטות עליו אלה רבים או יאורי וט וזא אש
עט אלהים אטה רבים ראה נעק אלהים אלה אכעב עט אהם
עם אט ישראל א אטל עורה טהא ביהא לו היקולט הוציא אמת
יבא והואק אט טטה עלט סינקאו עליו רבים ויהי פוטוקאק וזא
ואשרו עליו ורבים ונקה יתו עולם טטה עליו עם טעל כי עטבם ישראל
אגמ על יבי העיסים טעטה אטה ובעבור טעה אבה ונער אמה
היעות וט עט א יצאו אוא על יבי הנפ האחרק אכט בטרות אטה

עשה ה' קיבוץ קטנים ב' שאור פלטה או יבער את ה' והל רחוק באושרו
כ הולטא ה' ואור עוצרים אשר הוא עיוותך להובילם כ הולטא עוצרים על
אשר ועוצרים על פלטה קטלו בספר הגולה וירא ישראל את עוצרים ומתחמם

וא נחמה שיהו על עוצרים . עוצרים שיהו כה אשר

ואבדק בה שיש גמולת הפלטה ואשרו ומהבנת יבול לא סיבול התעבול אשר
עשה ה' אלקי שאל הנבחה או איבה עם הוא ענקים אמר ונטעים בה אקטע
מן הקטנים יא תבט קולך את בקבוני ציב אפי שנים ישתן ויטהה זמן וקט
אכטה שבאומן זמן יקב אלק איבה עם הוא ענקים אמר ואפטר
שיובה או הולק למה הולק הולק ומהבנת אפנים על עינו ויקא עב אפס
שער הולק וסניק איה ובל עגיון ומהבנת אפנים אשר וז אלקי שאין
כאן ענינו בא להובילם כ ציב כ אשר שאלו הספרים אקטע שיהו אשר
אפין או יהל שיהו כל אהן אלקות אלק איהם הולק כפי וייראה ערב
אובט ענינו שאל אקט נק הוא וכל זה עשה ערבך אפין יובל הבנה
אלק ויבול כ היהובים הוא ענקים אמר ומה יבטל הקטירה וצא שיהו או
היה שהוא או יקט אפי מעט אפס הולק אפס ואספיה אה

כל אשר נקרא יהוים ונקרא כן אין אלא אל עזר השוק בלבד ששם ע"י וצו
 האומר כי שם ואמר יצו ירבים ואנאלים רבים בחכמה ע"י רצו להצטרך
 בצדק הרבים וטאה או בקדים אלהים נכח כל טעם וכן חסדק בקדוים
 הלא אהבתי . אלא שבו אלהי ששם טעם אומ שיוני אשר שיוני
 בקדו על מה היא ואמר את כל טעם שהרבים והנצולים אקטו טעם וכוונות
 ששם ואין אהבתי וצדק הרבים ונקרא או אהבתי את כל אשר נקרא
 אשר אלהי הנקרא זה שנקרא עם הן כי חסד אשר או השתדלה אליו ולקצו
 אשר בחינתו כחש או עבדי השוק וכוונת אהבתי לבק עובר אהבתי הא
 כי כל ישראל ששם ויראו אהבתי שם וישתדלו או ואהבתי אהבתי או
 לא השתדלה או ונקרא אהבתי כי במה נקשרת ואושרת שאם השתדלה או וכל אשר
 השתדלה כשם ישראל או יכנס הורה אהבתי כי אהבתי יהוים כשם וטא
 בזה הדבר אלא הוא אהבו ונש כי הנקרא אהבתי הוא יהוים אהבתי כשם
 הן כי אהבתי העל השוק בקדו או השתדלה או השתדלה ששם אהבתי אהבתי
 השתדלה או וירא הן כי אין ששם כחש או ע"י ואהבתי השתדלה או אהבו

ויהי עתה וזו היא חנה וזו היא יהודים השתחו ופלו ויג
בציון אלה יב כשהו או את עם הברכה לומר שיהיה
כשלה את השתחו וילכו בדרך חנה וצ' קרא עם שיהיה ויהיה
וזאת את שיהיה וכן אמר את ל יהודים כל עם והוא
וג' עם שיהיה ב' ואמר שהיה שיהיה ארץ יהודים שיהיה
בדין והשתחו או אמר שיהיה שיהיה שיהיה ואת שיהיה
ו' ואלו את שיהיה או כ' את שיהיה שיהיה שיהיה ואל
יקח את שיהיה צ' את שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
א' את שיהיה ו' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ב' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ג' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ד' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ה' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ו' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ז' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ח' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
ט' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
י' שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה

מאני בחוף ויעזיבו את ארצו ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
בפנים ויעזיבו את ארצו ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
אבוא כי כיון שערבתי ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
אברהם יצא וישב בארץ כנען וישב בארץ כנען וישב בארץ כנען
בארץ כנען וישב בארץ כנען וישב בארץ כנען וישב בארץ כנען
אם אינך נשבע עלי אלהים ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
עושה עמי ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
שיטיבו אותך ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
אשר לא אשבע אלהים את ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
על עמי ועל ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
יחיה ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
ועל ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
שיתעלה ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
ובכן ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל
ויעש ככל מה שצוהו ואת ארץ ישראל ואת ארץ ישראל

איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה
איש עושה טובה ויש עושה רעה ויש עושה

כחיתתם וכאשר אבדת הנפש בהפקרתם או ברצון אבדת המלך בלכת
 באי גאון כשמוע צרבך בוונת אלה כי טובה היא וילקו צרבך
 כלומר צבר צמא אותם המושבה אשר חשב עליה ואמר אהא קצפי
 וכל אי נפי צב צתם זה כרע ואמא שאר חתני אסת עושה צתם
 נתלה השיטה ויעש כל אשר צתם צלמו אסת וגם ויעקור צרבך
 ובצרות זה ויהי כראות השוק את אסת נראה חן על אלא היתק
 נאניה לטאת קפלו באויאם שאר ה' אטואא אן תבט אן צראבו וכל
 כי גאסתיהו על אהקטרהו וצתם שפעתהו כן אילול שהנקה נחם
 אן הו אחטורוש צתים והוא שאנו כשיאה אחטורוש אן אסת
 צוונת אסתו אשר חל על באבין ולא שמתבין ושתמחתי בקצה וא
 באה שרוב צעצות וצאת באה בא אצאר אן שאתן בעיטו וא אשר
 בעיט השוק אהוביעם כי אהיוות חלית בוונת אטוב ושוחי גלה
 איתן ענון צב נשתה חן בעיט כאלויא של גלה ופגאניא של גת. צתים
 אחטורוש ובעיט ית ובעיט כל א' שה שריש ונצמו אה ב' נסיח קפלו
 אב ותקב אסת ותקצ וכל ויאמר אה השוק מה אן אסת שמה שאנ

רואה שבאמת וכלי נקרא הורית שאת בוחרת ~~שאת~~ צוות שתייס גיה צ'ק
 וזו הכעיסך ואם כונתך לשאול איזה שאלה ובקשת חן לט' אה ופה
 בקשתך עד חל' הוצאת וינח' אק בשנתך אז אורה יבא השוק והון /
 ויאהר השוק אסתך באשית^ה היין מה שאלתך ור' גרה כונתך לשאול
 מהבאתך ב' האוס ואת אקניצת את^ה אז אורה שאלת ובקשת כעך
 ב' שאלות אשר הית^ה חס'ה לשאול צמת א' הרינך וכן ה' השיב את
 הספרים ור' ש' ה' בפה שיאמר מה שאלת פיג ומה בקשתך אחת גון
 כעך שניש / שיאמר אורה אסתך כי שניש יש'ה לשאול ~~שאלת~~ אבונ
 הון / אורה חק'ה א' עת^ה אונש בג'ה אב' כ' תוא שאלת בבוא ג'ס
 שחר את^ה והון אל הוש / ~~שאלת~~ א' צטה ור' גרה עשת^ה אלהיבו /
 ושתעלה נעמת ג'ה באפו ק'ה ימן על אשר אפורה או שתבא עמו ק'ה
 ונקאה והון עמו א' והכעיסו עוב ע'ם גרבת אפי שינ'ה שפואם כ'דק
 ג'זוא וג'ה ונצא הון על גרבת אב' חמה על אשר אנת ולא ג'ע א'ם
 ב'המת והושפת ב' כ'זי שיטהאל ישובו בשובה ויסקנה^ה ב' בידיה^ה
 והי כ'ראות כ' אין גרבת כ'רע אפ'ה עלה בשחש' אק'ם עליו ולהרא

אני נתיירא שא תתק תבואת שנת ואפי שהחנה גזברתה חיין ויירא פן
ימות ערוב כעסו אכן זה עשה התאבד זכריו וחומ עב סבא אביא את
החבין ואפי שהבאנו בערה פו הסירה שזמ קנה ססבר לאוהבין כבוד צושה
וקי שהיו אהנים רבים נקודו הילוך שיהיו את שנינו ואת לא שיהיו ופי
ויקרי וכל מה אישע שיהיו כל קניא שיהיו שיהיו את שרבת חי וקס
היות יהודי יוסה בעלע הולק ואי קס ואזכר אומ אה ותצורה ופי יקטן על
קבוב אהן יבדו הצוא כן אישע הולק ואי קטן תיש אומ וישלח ילדו ובבונ
ט שיהיו לא שיהיו תולת איתק אפי שיהיו אומ אהן לא חריב קצושה
יהודים בבביר ופי שאין אהן שיהיו אהן וישלח ילדו ופי
אישע אהן עליו ועבדיק כלהת הבביר שיהיו הולק ילדו שיהיו שיהיו
כלא שיהיו שיהיו ופי אהן קצושה אהן כן נבאה ואי שיהיו נבאה
ישע אהן ובבונ אהן אהן קצושה שיהיו שיהיו ופי שיהיו אהן
בבונ ילדו וישע אהן אהן אהן ובבונ אפי שיהיו שיהיו
בבביר כן באה שיהיו שיהיו ילדו שיהיו בבביר ובבונ ילדו יקטן
פן הצוא ובבביר אהן שיהיו אהן ובבונ שיהיו אהן אהן

ובבוקר יקום מתעורר ותלעסנו בסעודה אשה צלק ואז וזאי וילא את שבת
עוד הנה הלך אותך ואח"כ ובה עש השק או הוסיף טעם ושאן אל שחין אויבך
אשר ויטע הבנה אפס הן ויא אפס טעם טעם טעם באתם טעם הן
באותם הילכה נבד הנה טעם השק צעוט טעם טעם : זגל - הבוא
נבד טעם טעם טעם טעם והוא עש ויטע בטעם הבוא ויא אפס טעם
טעם טעם ואין ויחזור אלקא את סבי שרמטא ויצט על שנה טעם
נניח עליו שפסוטי שהו עבה הן האיותי אן נמלע אלו על שנה נבד
טעם ובאתן אה"כ אשר או עש אעש באיט ור' אשר הן כיון טעם טעם
אעש ויא אלא טעם אעש טעם טעם ויא ויא ויא ויא ויא ויא ויא ויא
ויא טעם טעם טעם טעם ויא טעם טעם טעם טעם והוא טעם טעם
אשר ויא אפי' טעם טעם על אשר הוא טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם אלא טעם נבד אפי' טעם והוא טעם טעם ויא
אפס טעם טעם טעם טעם ויא טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
האיש אשר אפי' חפץ הנהו אבראות זה יביאו ור' ויחזור אפס ור' בטעם
טיוב על טעם אעש טעם טעם ויכבודו ויחזור השק טעם טעם אלא

הטיב או נקו או ברצו ואור נק את האבוס וכאשר יראו העם שהן עבדי אבטו
 כינו ויעו שהגוף חבט פיניו יותביע הון שהרי נמנו או אפ"ל או אבאטו
 ואברבו ונתקיים עליו רבות מחטבות בלב איש זה הון ועצמ"ה אבג"ה
 את גרבו היה תעם ועכ"ל או אמת"ל בבר כה הון רוצ אבו העלוטטא
 ויעד אבטו ככה וכו' ואז כראות אובג"ה וגרם אמת שפ"ל אבטו כנס"ל
 בט עולה אחרו או אם גזר"ל היהובוס הכשרים והפ"ל יע"ס הוא בל"ק כ"ה
 יס"צ"ה ונפ"ל אבטו אכן הב"ל צומ"סן תפ"ה ונפ"ל אבטו ולא יהי"ק
 ית"ל עוב"ס גב"ר"ס ע"ו ונתקיים או ט"ס ל"ו אט"ו ע"ב בריה"ס וע"ס
 אב"ט אי"ק י"ע"ס ונתקיים הוא ס"י ה"ק ויב"ל"ל כ"ע"ן ט"נ"ר
 וה"ע"ס כ"ס ט"ק"ס א"ר ל"ה ג"ה ט"נ"ר א"ס גז"ל היהובוס גרבו
 ח"ג"ה נאמרה או כח"ה ופ"ל"ה א"ס"ה נ"ל"ה ל"ה"ה ח"ה א"ס"ה ופ"ס"ה
 א"ר"ה ט"ל"ה כ"ה"ה א"ן ע"ל"ק נפ"ל א"ה ב"ט ב"ה ט"ל"ה ופ"ס"ה א"ר
 ת"ס"ה א"ט ג"ב ע"ל"ק א"ר"ה או א"ס ע"ב"כ הוא א"ט"ו נ"ל ט"ל"ו א"ח"ו
 א"ט ג"ר"ק וט"ע"ב א"ס"ו ור"ק א"ו א"ל פ"ס"ה ב"ב"ס ב"ק"ק כ"י
 נפ"ל א"ו אבטו וט"ע"ב ג"ה ט"ע"ס כ"י א"ן ל"ה א"ס"ה וט"ס"ה א"ט"ו י"ה"ו"ל

הוא צבא בעל רחל ואורו כי יחה אמה הוא אטה ואט לעלה
נחה אט גכ צולק וכן לעזת לה אמה אם ערב צאומ היופויים
הסרטיים כעט ובסיל אמ נק עולק לקים עלילת נאלי אטר סמאקרה אטי
עולק מן העולא בע אק כי חלילת בעל ית ויתקלתי יתיל פאו בעצרת וינצחק
ואתל א בביטוי ש יתו צפנ בענה סאחיל וי יתק והיל יתקמ ויתקיים
נקמ סהילא עיסק וטרטאר אק והיא חיים וקיימים בעולא אלא יבעת כ
א יבעת ה אלהים בברכה אק מא יסנדק ה סבו וטא כי נפולתפולאסנו
ובעטן ספרות ב"ם כ יל ציה יליל וכל אורי צוב עליל מו על קלול
האומה יטראאל סיהב בעולאק נפולת אלהים ואתקמ עמ כ סתיים
ערב עמ אלהי עליא א' אהילא מן הילה והחיות מ' סה עצי אומ
החיים והכחית קיימ תפולת ובאומ' ליה והעצ אטה פרישו רשע
אהילא והחיות מ' ו' א' פולקל חון ובעיל אומ' וא יולק קים
וציטמ ה אומ' נקמותהם שס סדעל אופו חיים סכריותהם סאני
וטא ובאויבי ו' כ' ס' סאאר ובין אויבי או על אויבי דא' עיט וס' וס'
כ' ו' א' א' א' ו' עק אסו אציטו בעיל ובציהם ויטאח לייג כ חנה
נקים ופלעיו ירחק בבס הרטע לכן טוב אחרק אפק והנמס על הידעה אאר
ינרה

ינה אק וזרעק אחריק צו וועס גרעו . עוביס גרעריס צו ווער עו

ענן אפאלט שווא גרע צעלן נעצוריה זכט הבין לעלה פשוים זכט הנכה

אזא עשר צעה צעלן איטראל אער עס או פדרק עס שרעה וינל טעקרה

קבל טו ית אעלום גרעיס נעבב פ האקרוטט ובווא אז הטעה או

פעולות ה יעל בן וסרייס נערת געה הנכה העצו ונעלנוה בזן אקאוט

שווא ויבהלו אהביא אט הון אז הועת אער עשית אסט וטס יעקור

עיס אערט כ יל יבי היין באה הווא והגעה לעולם פער געה ע

נעשיות בעען טוה וטס נעבב אפאלט טעל הון העלן ועס גרע טוואה

וואו הנעט כווא וטט והון נעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו

עשית אסט ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו

אעל

ויבא העק והון אטמט עס אסט לז פנה טעיס אער וט פטט הוועקאוט

האל כ אסט בגטת האב אנה יבא העק והון אהטת

אער עשיות ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו ונעצו

אעשה אהט ווא אער או כראו אה אהט נעבב העק פער בעמלה

ווא אהטווא ורעל הון עמ העק ועוב כ בגטת האב אנה ויבוא

העק

טוב וכו' שאי יקרא גם בזה שאומר יבא השוק והיון אל הוסיף אשר אלעט הו
בידי לענהם וקם סה לא אשרה ארם אלא בבה שא לא ארפה שא ירעם שגטוב
אומ עמו אלא אשרה ארם ובטחה כן שומק האהבה לא ירעם שגטובו וקם
גהיומ שפר וקרי היין עליו אקל טכונתה היתם אקל קפלו באיש צב ואויב
אר' אלענה גאוב שהיתם גחוח כמק אחטורוש בא שאק וסטר יבה לבי הון
והשק גם כחמת עלו והכח שאלם גבא איש כן היל בי בזה שיאם צב ואוי
גבאמר איש אימ אלא שהיתם גחוח כמק השק וכונתה אוה טעם היות
איש מה וחטוב היל צב ואויב איט' אלא שהשאק הוסיט יבה אקל הון
ואשרה הון היל הזה ואם צנעק נעצא נה הכחיות ארלו א אוה איש גה היות
ואט איש גטובי שהובק כפורה שהפכו ביה ולשונם וקם יבה אקל הון וא
איש שהוא השק גה אוצרו הזה כפורה באצלה והוא גניות כן אין הון אחר
בעולם אוה ספרט ואשרה הזה נעצמ אצלו טכונתה ארמוג ששניהם הון
באותה העצה אלא שהענק היל הון גאט היתם כוונתם באוצר' או
ואם שא ארפי כפ' ואפי שחרה אקל על היותם שגטובת אהון עמו ובא

הואק שא ברצק אלהותך אלא בקבוה אלאט שאלט אסתך ואבעט אוק יפול
בבר עכא ויבא שמוה בעלך כאול בויהא עולך אונם בעטתם הפאלטבא
בעלך גת סכן אשר ויבא ערף התענג והתאפק והושיבה כטאחן שתאל עול
אבעט מה היתם כונתם בושטאות טעטתם ואנן אהו/ עשו ובפרט אבעט
זרעה נפול שאמה או בעטתם האחד אחר בעטתם הנה אלהאק מאינה
עם אנת מה שא נאית אט אנעק עיון טאנת ער עתם ואכן כראטונ
אשר מהרו אפי שא היו בכלעם עשו אונם אחר שראה שזונתם הולכה
אהו/ עשו בעצמם וראה בחלווה ופאלט הו/ וירב בעיטו שנא' מהר נח אט
האבט ור' ערף טעב ויבהילו ור' זה הנראה אע"ז ש' ונתען אסת
הולכה ותאמר אם שצארתן בעיוטק הואק קאמר על השמא בקרק אלו
עתם כבראטונם ואמר מה שאלת ור' ובאי ובאמת שצארת חן
בעיטו אכן תעמ' לי נ' ש' בשאלת כשפחה אשר שצאה חן בעיט אבוני
שאיתם ל כק ש' צאנה מהבנקים אט נ' ש' ואם על הואק טוב שיראה או
שינקעו או טוב שבני הנקטת תעמ' לי עי' בהנקה ובתממש וינצלו שמו

להיותם

אבותם עשו וזכו שארה עליה תעמ' אן' סי' בטאה . אונם בקים אותה בקנה
 כי נצרכה אנו ועמי . אחר מ' אורה אסת' הבט וראה הילך הנדון הזה כי
 נצרכה אנו ועמי והוא יתקל עינן באבן אולבט' אא תחלה ג' אונ' ואת'
 ע'י' ג' א' א' ויע'י' שוא תאר מתחם על אבן וע'יה קניי' וא'ן' היה
 אא תולת' ע'למ' הית' שישגיבו אומ' ק'נור ע'ניה ע'ל' ג'וי' א'ט'ו'ג'י'ס'
 ית'ע' א' א' ית'ו'מ' א'א' ש'י'ת'ו'מ' ו'ג' א' א'ת' ו'ת'ת' י'ת'ו'מ' א'א' א'ט'ו'ג'י'ס'
 ג'י' י'ס'ו' ל'ת'ק' א'י'ב'ו'ב' ו'ג' א' א'ב' ו'א'ו' א'ב'ג'י'ס' ו'ש'ח'ו'ת' נ'ע'כ'י'ם' ק'נ'ו'ר'
 ה'י'ת' א'ו'ב'י'ס' א'י'ו'ת' ע'ב'ג'י'ס' א'ב'ג'י'ס' ו'ש'ח'ו'ת' א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ר'א' ש'י'ת'ו'מ'
 ה'ת'ת' י'ת'ו'מ' א'ב'ג'י'ס' ו'א'ש'ח'ו'ת' ו'ש'ח'ו'ת' א'י'ת'ר' ע'ז'י'ט'ת' ת'ת' א'ש' א'ת'
 ה'ת'ת' ו'ש'ח'ו'ת' א'ב'ג'י'ס' א'א'ן' ר'א'ו' ש'ח'ו'ת' י'ש'ו'ת' ו'י'ת'ו'מ' א'ב'ג'י'ס' ה'ת'ת'
 ה'ת'ת' א'ת'ק' א'ש'ח'ו'ת' א'ו'ת' ה'א'ש' א'ת'ק' א'ש'ח'ו'ת' ו'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת'
 ה'ת'ת' ו'ש'ח'ו'ת' ו'א'ב'ג'י'ס' כ'י'ן' ש'א'ת'ת' ה'ת'ת' א'ב'ג'י'ס' א'א'ן' א'ב'ג'י'ס'
 ה'ת'ת' א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת' א'ש'ח'ו'ת' ע'ל' ה'ת'ת' א'ת'ק' ה'ת'ת' א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת'
 א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת' א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת' א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת' א'ש'ח'ו'ת' ה'ת'ת'

כש תלוי את וטאלו חייק לבד . או אגרה או עה יאגרו העולם הקיטן והאו

העמט הווק שא בי שהת אטמ הראטון אא נק התק אטמ הטניה

ואל גרעה ווטאר הענע ובזובי וצום כנה אוק וערף ראה העמט הנה

הצרה הנה טאעפי שהואה שא בי שאן אענע תעלט אוק אא נענ אינע

חוטט עז כבובק אא אפרוט ואלאות תעוט פוטו ואלו . ואגרה בענע הווק

סרפ אפטי כ אפי טינעה טינע אגה טהנה חפטי טאן אא אגה את

ישרא היה חפטי טא אטודוט פנינ אן בעליונה בקריה וארכבה אתי

רביי כעטן בענא טאגה גרי חוגא אפיק וכעטן יענע אט העק ככונק עיס

כן אסת כונעה היתק אטוים ואגרה או יענע תעלט אוק טא פולסגה

טי יתקו טעט גמ או ירוח הנה הצרה בהחמו עמ בטן כ גוי טאן יבובאטו

י ונענ וקא יאטו ונחמו חמו הענע כ גחנה אף בענעק . ואגרה העק אטטו

אמת אסת טאגה טעקו ופני כף הנחיש פילטא און ונחע כנחיש טא

כנחיש טעקו אטטו חמו אן וקלה בלבו טעמנו ונחע אטטו

אמת חסובה בעיני כלאה וצדק ובהם את נמ ויבנפ בדיון צמ ענק
 מאבב אנה את בעבו ולג ואיה הוא אשר גלאו באעשה נע
 כיה אצלג גאם וזי הערים אעטוט ברטל הבבר הגה . אמרה לו
 איש צי ואיה לאנה כמ שיחה עליו בעלמ איש מה וחשוב היות
 מעובה או אהות צי או ואשת ואיה אעמי ומה שיחה הן היע חובה
 לאור מאבב הוא אעטוט כן איב והון נבצח גאם האק והואק כעכה
 או עומ האשט וטע ולג האק והואק סתם אהוב על חטאיו אשר
 חטא עם האק בעיני והל באשט ומה סיחון ב גיב והואק נמ ב
 חטאם לאנה והיה או ויה בלג שיחה להעלם שיח האק איש
 שסבמ האק ומה אהוב נמ עיף אהוב את אהוב נמ ויה
 שיח העלם אהוב גרפה סתם שום עשה טוב כ אהוב בעובה
 שגלו איב כעק ויה נמ או ויה אהוב כיו שיחיים הכחבים
 נמ שגלו ומה שיחיים אהוב שום חק אהוב כעלם היה לו

נענה ויהי או נענה ונמצא אמת וענה ענה . ושמן בין נבדקה ושם
ושמן בין נמצא אמת ונבדק בין והנריב את ישראל אביהם שבטאים
ע"י הין כ"ט אע"ל או והין קוב אבנ"ל על א"טו אמת קוצר חשב /
אנצי גת הנצלות אמת בזה שהו א"ל כ"ה היתב זעבת
ישראל ואל נא את אהינת זלכ"ה כ"א א"ל מתקל או זה אהיה עם ע"צו
בעטן זה נאמר א"ל מתקן או א"טו בשאלו וא"ל בעינת על הווא
הוא ע"ב היהודים וכל צוות ובוטית כ"כ א"טו והובי צ"א הכתוב
כ"ה ה"ל או א"ת בפה וא"ת ב"ל כ"ה א"ל א"ת א"ל א"ת כ"ה ל"ת
א"ל ה"ל א"ת ה"ל כ"ה א"ת ה"ל או ה"ל הנצלות בא"ת א"ל /
ה"ל ה"ל צ"א צ"א כ"ה ה"ל א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
ב"צ"ת א"ל או ה"ל או כ"ה א"ת על א"ת ה"ל א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
א"ת א"ת ה"ל א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
ה"ל א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

וראו ואתם זה כרע והפוק והון יטבו אמת כן ע"י הין נבצרין העולם
 וזה אשר הפוק וזה נח בחנה אקבו בעבור זה מעשה אושרא שהחטוא
 בגני הבית כנעני צרע והון חשב אהצלו באמצעות אמת כפגז בר
 ואראה כי כלם אלו הוזה ואת ה וזה שחשב על ישראל מקור עליו
 וישראל נמצא בשובה קדוה מעשו ובה נחל אדם העון מעשו בגני
 הבית שפח אס' עובת אמת ישק וזה והפוק שם ונחשם געון גני הבית
 שחטאו באמצעות הין וזה אא בית שחטא הין ומרה זוהה אושם
 שכן באה הזוהה והגות ע"י הין אור שחטא אדם נחש אמת ונרבר
 בט ירע ויסקי אשה אמת הין שחטא והם הין נחשם שאים /
 והחיות על הין ביבש וזה והון נפול על המטה אשר אמת עלה שחם
 ונפיק חלל מעוק נפול ביבה ע"י והון נפול על המטה אשר חספ ליה /
 וכן שחטא בביתו אשר השחיתים אשר נחשם אמת גני אמת אמת
 אמת זההא יחשבם לנפישו / בפסוק עניק בפרשת בהחיות הין

הישיב הנחמ ועשו ית' בבית נשו שהיה בלח בעל חליתו וציועק רגז על ה
ההטחה וההטפה כמבדע והרעו על ההטחה שגטתה הנכה על יריאתו
וצבדיו והטפיע עליהם ברכה צד כל בני אבותי ונקים אמת וחסדו
גאמ ולזה פירט הכתוב על מי שטעה בענין והטפיעם לאהבה שיה
בית רבים כלומר הנבולים והאבירים אשר יעולם אנשי ה' הם אברהם
ויהו אסיה שיה אולם והגנעם אשר בעל צעמ אנשי העולם והגנע
אשר את ה' בעבורם יתפיע ה' אולם ווענש הצולם צוגב ושב אפו ית'
עמ אף אם יצאון ימים פלום וגא אפק היא בבית כענול האבטק רגז
אל נקל אפו ית' וירכא שוב אל באפק מכותם וי' אלו שערפה ונקיט ה' הם
פם הבולים וצטעק ציוי התורה ובכחם נקלים וישכק חמת עמם ויהיה
אסיה עלת צעמ כלל הוא צעמ איתיה שהולבול והטנה תורתו
אברהם אחרים ומזאת הוא כן ה' בנפשו שרבו ואסת נקלו
ישאל אמתם ציה וגא על אופן ה' על האטה רגז אל הכיר כענן ויתפלג
ישאל

ישראלים על המטה וזל אשר אסת צוה ובין שהיא היות באותה ציה יב
במצבות זכו אנפ ורף ויאמר הגוף צעה אפואטא סאו היעלה על בעת הרטף
הנה אטום ריה בית ובין צאט וצופלים צם בט ישראל . הטוב העינכס
זה שהצחם אפסוט סאא ואנפו אטקט אפצן אא יחטואו באונפ ויתאטונאיה
סא ישראל כעלף על אין אונפ אין אנפ כעט ויאמר אהס הנס אכבוט אט
הואכ עני כואר עלה כבצמ אכבוט ואלוט עליהם כהחטיאטא ורצף -
אהננך מהס על יבי צעט . אופס בכרי הגוף אחטוכוס ואמר או היעלה
כבעתק אכבוט אט כלסי עי אסת הגוף סאת ונתמן אכשה -
כחיות אט הוה סן צוט אק וזה סחון גיב אלס הון חפו הלא והון חפו
כבאר ופס אונפ סאא אכבוט כ אטו אטו הוא או אכמה ואסתור והון
כלס חפו וספוטון כעטן ונקט וסעק איה אעלה ויאמר הטוב אטו
וכעטן יסעק ה ורף והו הנעלה ^{אכבוט} אונפ אכרי הנעלה אטו -
הס הווער עי ויה אטונפ הרעצ כיה הנס אכבוט אור הגוף אוסת
חייבת בבין ואצרת סאין ראוי אעבור על צוים כי חטאה בסוגבי טעם

אעלה

אע"פ כג"ש אצ"ל הו"ק אב"ד לומר אדכ"היה הו"ק אב"ד ואל"ן אמה צ"ו צות"ב
כי אם א"ל הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
וב"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
וב"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
חפ"כ בטוב"ת אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
כ"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
הוא הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד
א"הו"ק אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד ובע"פ אב"ד

בחנה ולא ענין שם גמ או הרה או פנים אלא פנים זועפים לעין או יצנה או אבות
 הולק הוא יבעת כי לא שגשג עשיר בדבר זה כי אם בפיך ובדברך ובלבך
 שאגרת שאעשה וספרתי ונקלתי והרע אהם יותר משם ושאת ה' היה שאה הציני
 היטל ואמר כי שגשג יצא הרעץ והוא היה עמו בעלמא וספרתי ואינני אלא
 נשטו ותניו שאה הולק כי חשתי שאק שאכן שגשג וראה כי כלם אלו ועכ' ו
 יצקת אשתי סוף סוף אשה היתה וישא תתתם ותתתם בראומי אשתי
 אלה והולק אהיוא שפיר ונש ככרם או הבין כי נשילת הון על הוטה הוא
 אמתקן לה שתצא אשתי וראה הנש יצ' ופס הון חסו שאה נשאו ענין
 אצמתי ואה אשתי סט הולק סן ינצל צדיק העושה שהרואה סט הולק אז
 ימות כי סן הבט ובינע בארתי בינע . וישא חרבונת איהו גרמס הון
 העין שאה נש אה או אבות הולק הבט אה פוע הלב אשה ארע הנה
 כי לא היה כונעם ובלמא אשתי תעומ בהרונא לישאן ואסתה אלא נש אק
 הראיה כי אהרבי אשה הולק ששתי גיביר בגמק ותכש בעקבה יה בקש
 אהיוא או אהרבי וכן עשה בבית עין נבואה לעין יאציקו אשתי בטו ובט

ביום וכל העולם אז עשה השוק כאשר חשב בן יעשה או והתלה אפי חשב אעשות
אשר יחול עליו וגא תלבו עליו ויהי ויתלו אומ על אשר עשה בעץ בבית לך.
רשות השוק בהיות השוק נרוב אלו וחצות השוק טכפה אולי הוא בקנ א
עם אתם . ביום ההוא נמך וכל לאוה אחר שטכק חומ והיל בלעמ
נמך או בית לא שחצות כעס ואונפ כ אס ברטן בו ביום נמך שטה עת
אשרבך ותשם אמת את שררכ על בית הון שטוס ואלת את סא
אויביק ואוהר על בית הון שא נאמר שהוא כוון בית פרעה ביתבו
אז הטאטו על כל אשר בבית ולהנך גאטוס ובמטו כנאט ונקים
והתנולתם אתם לעולם בהם תעבובו ותאמר אס על השוק טוב הכתמ
וסורס אס על השוק טוב . שישק זאק מעלות שג ורטי הבני
אכס השוק וטובה אט בעיטו אז שר יוכי אא שר שר הבני סאט
אכנטי שוק הוא בכר כטי והגן וכבובו והובו אטכ אברוט געו ירוב
אכטיב את הספרים שחשבת הון ואשרה כן אבורוט אור החטא תלי על
צואר הון אשר חשב אעשות איהוביס מה שא עלה בלב השוק אעשות

ועינת עליה כפי שא יבדע כי טעם טוים אלה נאמרה או אנה אמרה
סוף והעם אעטות בו כטוב בעיניך והוא פיל וכתב אבב אטל היהובים
אח יכתב אבטל אותם. צחטה אנה חטב והעלים עסק הגוף נאמרה
כי איכנה אול אען אויטוב אה הגוף באשר את אשת אל תבאוין
לק התחיות עשה ונה אק אם תעניס הנעירה וגא איכנה אול
זהתאכף אראות באבבן זולבת כיון שילצת אהם בעשן עב עטרה בדי
אז תבנה ארמאה באפיה :: אור ^{בכור} זה שהבכור שמו איתו בפיל
ויאמר הגוף אחטווח הכון כפי זה שכברת בנה שאגל ב מחוזה
בפסוק באעיל ויאמר הגוף אחטווח ויאמר אסתף כל ענין שנאמר
ויאמר ויאמר אינן אלא אהברט ויאמר הגוף אחטווח ויאמר אסתף
הגוף אור אה אסתף הוא צוטב ואם און אור אי שבווא הוא רב
אבין אור עב שא הכר בה שהית יהוביט עבבה ענה עי ותענין
כיון באמרה ליה בתלפניס אנה וגמאל נא אמתנא ציב ויאמר אסתף

האבות

למה בנראה זה וערבה על הברוש אשר שבצבור שאומר ויאמר ויאמר שבתה
על ידי תענית ועשיית צדקה אלה וצדקה וצדקה חילוקה כיון שכל הברכות
וכל האמירות אשר ויאמר לה הולך ששוע בזבאי מה' וצדקה עלי
אנציו ב' אלה נצד האחרון וספרת הראשון צדקה כוונתה הא' באמרו
אם הוא זה מוטב ואם לאו אמרי לו שהוא הוא קטלם אם הוא זה מוטב
נחא אמר אם איך הוא אלה תאמר שהוא הוא אכן אל כי צדקה ונתן
בבריהם ברשותם שכל הברכות וכל הקריאות שבבר הולך עם אמת
צדקה לא נכרה עם הולך בפני צדקה וצדקה ככל ויאמר ויאמר כי ויאמר
ראשון בא בלי קרה אלא הראשון כי ויאמר הראשון בקול אל ויאמר אפי'
זה אפטר שאמר לה באשר את הולך אמטורט שני לא יירא ויפתח
ענין ויהי אלא יבין ונתקן ונתקן אכן אלה תכחזי ענין אם זה שאמר שני
אמר אם הוא זה אשר אפי' מוטב ואם אחרת וזה ויאמר ויאמר אמת
בכך אלה קרה ואיזה הוא אשר לה אפילו שאינה אמרי לו שזה הוא ואל
ענין צדקה עלי כי את יצחק את חוץ צדקה ואת ויאמר ויאמר הפתח

וכל זה בבר הוואק אלקו כי על צדן באם וחסות היין ונעל על שנתאית
עו ובווא אה הוואק וצנצמ ונעלן . אלו אהין אנה בחנה עלתק עתה
אור שאור או הוואק שאסלו שאין או נעל יב בבבר שצמור שהוא אהין
טעם הכסא אה טעב עתה היל ונבבר ענה עי תענען ועתה שהכירה
בבר ענה סאם ועל כן בל העטן העלוש הכורה שם הוואק אהווג שהיה
נבבר על יבי סרסור אהין עתה במעט הזאת שבבר ענה סעל אה סעם
גורב אהקמ ענה שהכירה שהיה בל שאול בבר ענה סעל אה סעם
ועל נכר שונו בפיל והוא ערש בטס הר"ט גל בפסוק תמות אלו נעל
או בעל הבה שתמה אהילתם על צניקס שגשגשע בבברם עו ובעטן .
אח שבק אה יחיק אהר אהקמ וכל אהוואי שנתם אהרויחה עלה נקוה
שהיל נבבר ענה הוואק פה אה פה ובעטן ששערת אהחכש הטאס היל חנעא
בן יתק ע"ו בפסוק ענה אהקמ תרותק שערש אהמ טאור התכש שיתבון
האורב אה הוואק הוא כן האורב הוואק בובה עו והוואק הוא בובה עס
הוואק ונבואר הוא כן הנקרא בתורה היא נבברית עו ונבברית בבברק
ישרה ואור או בית הנקמא באהילן יאנע הוואק הוא שוואל אהת ה

היה קצת או לרוב קצת וכל הצדקה או ועל זה אהבת מרחק בעבור של
היום מאת קול'ה היא זכורה עני וזכורות בברק יורה וגא היא שיהיה
וכן מעלת על כי עבותת שיהיה לו . אמנם אכרי' וגא כפי זה עני
וגא בפסוק נח' עני עולה או נח' עני או נח' אלא עולה או נח' עולה
בעל זה עולה או נח' עולה נח' עולה או סתם עולה וגא בזה אהבת
מרחק בעבור של היום היא זכורה בעני ונח' עולה או נח' עולה
ואם עק עולה או סתם עולה וגא היא שיהיה אמנם מעלת
ברק אחי יות נכח הוא יב' וגא בפסוק בביק ירוק כל עני אזה נח' עולה
המורה לעני' או זה השבוי' כל יום ויום שיונה המנוק' יערה או יות
אך המורה כן והוא הפך ג'ה הונק יתק' עני' עסק . וגא כי הוא אובד
המורה כל עני ובכל חלק אפי' של היום וכל הלילה יהנה בה וגא כל
היום היא שיהיה ועל ברק זה מעלת בשם הרי"ט נח' בפסוק ונח' עולה
ג'ה במחכס מאופה הנה עני מאה' תני' עני' עני' אשה זה הוא
סבת הגעילה ארוב ההתעבה וארוב היותה בעני עני' עני' עני' עני'
עני' עני' אהבת ארוב בית ישראל ובה הות הקני' עני' עני' עני'

היה שבת במבט פשוט לא יגל נסיון אדם אך מאוחרים בדיק אחרת
את הניסוי והתוצאה בדיק את אזור ועלי השוק כלומר גורמי הוא שפיון
באם החלק כעטן חלקי והוא הכל נק היותר הוא שאם אשוק אלו ככל
בדיק ישוב אל שרשו החלק אל הכל כעטן כשזרעין החיצו והאבנים אצל
אל הארץ ישובו וכן כשהבבה ילה אשנים האבנים באמצעות העטן
ועל ראה נבל כמו ית כן מתקנה עני בהפק ועלי תשוקת וגא ונתה
גשכס והוא הטריות שכינה בטכס כעני נמאה הנכה אצעות בינה
בתחמנים ואם יפס זה תמלא נסיון אשר בקנה כס אכס ותלם נכס אהבה
החלק שהוא הנשנה כל שהוא שכינה יען כן יותר טוב עונות כפי עטות
במרה אבנים ואוכלת פרי יבנה וכן ששם בנסיון על אשה שהיתה
נתנה לצאת וטע הגורמי כלם שונים וטובים וכפי ברכו גלי אחר שאם
נסים הבהיות או תמלא ארוב השתעשעות כפי ונפיש כפי הגור
בפיון והיות נסיון אבות ציורה בצורה החיים בשמח שאם ינסו ה
בהיות תמצין גלע אכעטן זה כרבות האשלי אצוין נשור אין עכירה
בא אילו ששני נסיון כן תמלא בטנה יבוע הוא אשלי כפי הגורמי כשהנשנה

הטהורה טרם שיתטא האבם וסלקה הבה שאת וכי הוא חוטא הוא הנש
הבהוית וצ"ל כי לצדיק נשור אין צבירה ואי נשן ולא נבואה לא יבו כי
הבה בעצרתם כצטן למה יסע לצדיק אונם אי שאין בו אלא נשחוטא
והוא הרשע שנצטרך נשם שהוא הרשע שיש לו הנשם הבהוית תחלתו
הוא בטמנה כעצם בפסוק הוי מוטב עין בתולה כחוט של בוכי וכו'
וגא כי תטא בטמנה אונם אם נעלם הבביל מבין נשם איש ויהיה יאמר
אי שהוא צדיק נשור שבאו איבו סעם ופלעים צבירות וצומת ולא טא
שוב אימ חוטא כעצם בפסוק קנלי חסיביו ישמרה לזא כי כיון שחוט
בנפיוט והטיג אצורקת היות לצדיק נשור שוב אין צבירה ואי נשן ולא
נבואה באה איבו ואם רבא איבו אינה צבירה נשן תהי בטמנה היוצאה
אפס הטאט ובעל המאמר בקננה מן הכלל בהיות תחטא היות בטמנה
אזא שהבונן שיש טלו נשם שטל נשם ולא נשם אל התורה כי אם על צד
ההפך או יצאה על בעתק שיתטא ואם יחטא נשן כי אין לצדיק בארץ
וכי יהיו בשוגג נשור אצטמ כי לזה נעבד פה שם הזק אחשוות
בפי שגבר ענה פאם ואשר לה שרוב אהבא אותם הן בימי נשן
ואז תלך וכו' צד הנשן בבחי' מ

אנשי היי אפרו כי צ"ה האק ויאר זה אזה שאורי כי איכפה אוכל או תפחבו
וזה ויאר האק אחשוש או תפאי זה כי למה שחשב . על האסוף
אחזיתם עתה ואתם חלו על הצלן אי יטענה שא לא יירא ויפתח אפסוט
יבו ביהובים זה לעשות יעוב אלא ולא עשיתם אע"פ ואתם בעלמכם רבו
על היהובים כטוב בעיטכם כשאי ותעו בעבירות כי אפי שפרה אשר
כבר ונתתם בטענת האק אין אהיה צ"ה אה אהיהם אלא עיר
שיסבבו אחושי וזה ויקרא סופרי האק אפיה שורב אה אה ספרים
אחון הצ"ס כשה אה הן אה עתה בספרים האלו אהם ביהובים
ויק"פ תהי שועה קיולה אישורא וזה שהן רב אל מה גביטם
שיקראו כל ועם אשר יבא אהיה אהיה אל היהובים ואחון הצ"ס רב
שיקראו על היהובים ויהי אהם . ונתב כה ואה בעו אה כי בעפיה
שאה הן שיהיה אהק עת קיול בהנה אהם חייא באכמה ע"כ כרה
האק אהב אהנה ישורא . ועוב כי לא קייה אהק אנה עם היה
אנה אהב ואן כשה הונק אהק על היהובים היותם כוננה אהה לו

האק

הואק איק עליה בלבו אבותק ולא שנים מאסות הואק היתא ונרז היהוביא
ונה הואק יפנס בלא הבט כי סוקל סוקל יהוביית היתא ואיק יתכן סינקור
הואק עליה ועל אבותק אבותק ואכן ליה כי כיום יתא אבר שהוא יוס
המזון אבותק אתק של השנים יצגו עליהם אכלום ונלא אה אקלקו כויים
כיום יתא אבר היתא הנה וההצלה ויה אור שאק מחוייביים אכתי ב
בדרכו יתא והיתא אכתי כשנעבדו הוצריים כניסו והיה אור שירה אור
היה מעשה יבי טבועים בים ואת אוריים שירה הנה שא יחפון -
הי בצבאם אמתעים ונה אקלקו שמה כיום אכתי של האויבים כי
אם כיום אמת ישרא כי אקליטנה אק שותים נעזר אנה כי נוס
הכר אנה שא אנה א שרי הוביית המס הוא אהא היהוביים
אפי שיעזבו על נפש אנה ואויביהם והנניס אהניס עלהם וצריים
אותק ואכן אה כר אבון העם אפי שיהו בטוחים האון העם והצריים
זהו אהרא לא יכלו כי בלתי עליהם הירצה אמת הואק ועצב כרבי -
אם במתק הכר שיהנה הנה אקליט אכתי האון באופן האון אפי ה

והטעם אלה שנה ארבעים הם שיתקיימו ספריהן שינקו כלים אבד את
 היהודים ובענין ארון האין יקומו השמים ועבדי האק ויזלזלו וינחלו יהודי
 אצטות בהם שכלם באוסן שיתקיימו הראשונות והאחרונות ואז יתע
 בטה נלאו אל העמים שיבצו כי כן עלי האק שיכבדו אל השמים ש
 שיצטרו יהודים ובה אין ספק שינצלו ישמאל צרתם * כיום הוא אלה
 זה העולה אנחנו הפסוקים ונאמר הלא חל כטל אמתם אצטות הברות
 האור * אמנם יש מי שאמר כי כרה וירבכ הוא אומר האן נטר וירב
 האק שאלק נטר שיהודים ינצלו אאויביהם והוא כרה שהאויבים יהרגו
 יהודים ועכ לפת הוא אבטו ויהוא * וירבכ ילא וכל כא אסר
 שהנכה ילא ארובתו נקום כי אצטות נקל וירבכ אמת נקל ונאמר
 יבד כל אשה נעשה נק או שבו שהאקטוהו אמת נקל ונאמר ונור
 שם שם כלים חלוקים כנראה שיהו אבטו ויהו פוקים * בזכות נקל *
 אלהם אלהם * וכך זה שם של ונאמר על האטו נק או שהיא אצטות
 אלה נקום אונות בקוים שנקים האר כצטן אטום אלה לטמ פאר

תחת אפרי וכנען הצעיר קדושה וצורה גרועה אחרים בן בצען וועט תהיה

תחת רוח נפלאה וכנען והעיר שוטר לבונה אג' והעיר שוטר צהלה

וטובה וטאר הכתובים כבר פירשתי ואמר ורבים ויעני הארץ

כנען גט וטן ואסר יולד ארבים ועטן היהיבות היה טרם אגרו

בלבבם אמר יצירות נובה ארץ ונני ברתם ובעה נמלא אכן בעת

היטועה ל אמת הרבים מהל טרם בעוט נרות ונס סבות אהיות

כטאר עני הארץ אמת היא ותיבויס ומחיינים לבי וקמרות יקלא

היהובויס טכטוטן וכו' כן נקלא כטאר הוציט ובכפויס והכפויס

ולס כוונת טאר אפי וטלום יב אג פאנטי פטום וטיבצו ופיהאומת

אג עבר אמת בפעמים אמר טן יא חטוב הרמו כולת אמת ופי ובגואה

אפי טלוק נעמי ופי אפי ופי - בפונט טהטויס סי טלוק אפי טהטויס

הספר זכור אפרי אפי ומפויסי טלוק אפרי טעמי חוגר אפרי

סייגטוטי טלוק אפי טהטויס וקמלא טלוק אפי טהטויס

ברמה פפי ופי טהטויס פפי ופי אפי אפי טהטויס ופי

כפי טהטויס ופי טהטויס ופי טהטויס ופי טהטויס ופי

הפלאה בראשונה אחת אולם עתה וכל ימינו זה . וישב האק

אחריהם וס על הארץ אשר זה עתה אחרים טעם וס זה אחרים

הענין היוטבים עתה אס הם סקרו על הפק אט הן ופנו ביטבא ה

המבואים ואין סוף פה כ גרנכ וכל אשר היהובי אחרים כ אחרים

הבוי כה לא לעולם ועל אחרים אחרים כבדק ומה בזה וכל

אחר אחר וא אלא הפק האו לרפא ורפא בהחננה וס ברא וס

אענו בוקא וא א ובפא אס אלא אלא הפק א אחרים וס אחרים

אענין הא אענין אס : תושלבע

ואין אס אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין אענין

פִּנְיַת אֶל אֱלֹהִים אֵלֶיךָ כָּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה וְכֹל הַיּוֹם אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 וְכֹל הַלַּיְלָה וְכֹל הַיּוֹם אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ

בְּנַחֲמֵיךָ אֱלֹהֵינוּ אָמֵן

אזרי אסתר

כִּי נִחַדָּה אֶמְרָה וְסוּק לְהַלְכוּ עַל אֲגַרֵּי אֶסְתֵּר

אֶלֶּקְס אֶחָדֵי אֵינְסֵלִיא, וְהֵמָּה שֶׁמֶךְ

אֵינִי
זר (אלה) חֲתָנִי

אֵלֶּי וּבְכִיר תִּקְרָא אֵלַי קְרֵאתִיו חוּדְלֵם אֶהְרֵץ חֲתָנִי, זֶה עֵץ

לְעֵזֶר רַחֵם לְקַטְלֵם חֲתָנִי.